

Cela japonska vlada odstopila

ZAVEZNIŠKI USPEHI NA RAZNIH FRONTAH

Rim. — Zmagoslavne zavezniške sile so v svoji največji zmagi za Rimom zavzele te dni mesto Livorno (Amerikanci mu pravijo "Laghorn"), ki je tretje italijansko pristanišče. Na vzhodnem obrežju Italije so si osvojile pristanišče Ancona. Za mestom Pontedera so prednje čete naskočile zunanje utrdbne nemške gotske bojne črte.

London. — V Normandiji so Amerikanci zavzeli važno trdnjavo St. Lo in prepodili iz nje zadnjega Nemca. Tudi so dobili tri bližnja mesteca Rampan, Grand Hammel in La Chapelle. Britiška 2. armada je zavrnila močan nemški protinapad v veliki oklopni bitki in je prišla skoraj sedem milj naprej od mesta Caen.

Na Pacifiku. — Naši še vedno obstreljujejo Guam v Marianških otokih. Zaradi svojih neuspehov so Japonci malo premešali svojo vlado. Ministerski predsednik Tojo, do sedaj tudi poveljnik generalnega štaba japonske armade, je to mesto odstopil generalu Yoshijiro Umezu. Admiral Shimada

je bil odstavljen kot poveljnik mornaričnega generalnega štaba. Njegovo mesto je prevzel admiral Nomura. Cela Tojova vlada je odstopila. Cesar Hirohito je markizu Kido poveril sestavo nove vlade.

London. — Nad 4.000 zavezniških vojnih letal je bombardiralo industrijske tarče v južni in zahodni Nemčiji; tudi Monakovo.

Rusi so že precej daleč v Latviji, kjer so začeli novo ofenzivo na 44 milj dolgi fronti južno od Ostrova. Zavzeli so tudi ključ do Varšave, Brest Litovsk, ter prekorčili reko Bug. Najsilnejše pa pritiskajo od tam dalje proti jugu in so še samo par milj od Lwowa, ki je eno največjih železniških križišč v Evropi.

NEMCIJA SE PRIPRAVLJA ZE ZA PRIHODNJO VOJNO

Chicago, Ill. — V založništvu Harper & Bros. je te dni izšla zelo pomembna nova knjiga, ki jo je spisal naš prejšnji državni podtajnik Sumner Welles, z naslovom "The Time for Decision" (Čas za odločitev). V njej razodeva skoraj neverjetne stvari, ki jih na kratko podajamo tukaj. Nemški generalni štab, ki ve, da je v sedanjih vojni Nemčija propada, je že sestavil načrt, kako bo pahnil svet v tretjo svetovno vojno in takrat pripravil pot za nemško gospodovanje nad celim svetom. Agentje nemškega generalnega štaba so si že preskrbeli državljanstvo v dveh zaporednih deželah; največ jih je izvežbanih, da bodo predstavljali velike trgovske in finančne interese in razpolagali z velikimi svotami, ki so jih Nemci že zadnja leta pod eno ali drugo pretvezo naložili v nevarnih deželah. Nemški častniki bodo delovali iz stališča, da je bila druga svetovna vojna za Nemce zgubljena ne po nemški krivdi, ampak zaradi ameriške veleproizvodnje vojnega materiala. Temu mislijo zanaprej odpomoči tako, da bodo pod roko dobili kontrolo nad vsi

važno industrijo po celi Evropi in imeli izza kulis na vajah tudi politično življenje cele Evrope. Osebe na raznih najbolj važnih in odločujočih mestih bodo kako dobili na svojo stran. Vse to mora biti tajno. Ko bi nastopali očitno in s silo, bi se ljudstva takoj uprla. V tej vojni so dobili zadosti izkušenj in vedo za celo Evropo, kje je kaj in kakšna nesoglasja so povsod in kako je mogoče povsod izpodvrtati. Nemški generalni štab ima veliko več osebja, kakor je javno znano, in dela ter bo delal povsem tajno; prav tako bodo delali nemški agentje, ker bodo delali za svoje življensko poslanstvo.

KATERI VOJNI KAPLAN JE BIL PRVI V FRANCIJI

Chicago, Ill. — Prejeli smo izrezek iz vojaškega lista, ki ga dobivajo naši vojaki v Angliji. Ta list je priobčil, da je neki gotovi vojaški kaplan prvi dospel v Normandijo. To je izzvalo velikanski odmev med vojaški različnih oddelkov, ki takole pišejo dotičnemu listu:

Padalna infanterija sporoča: "Kaj pa, ko bi tudi omenili 'nebene pilote', ki so prišli v Francijo od zgoraj in so prestali protiletalski ogenj, streljanje iz strojnih in pušk, še predno so se njihove noge dotaknile tal? Ko je dotični kaplan dospel tja, sta bila dva naša kaplana tam že šest ur."

Spet drugi oddelek piše: "Lahko dokazemo, da je naš kaplan štiri ure pred H-uro s padalom pristal na francoski reki in je prišel na površje z dva inča dolgo ribico vsvojem vojaškem žaklju."

Od nekega infanterijskega bataljona: "Naš kaplan je pristal na francoskem ozemlju 30

SKOČITI SO MORALI V JAREK

Amerikanci so morali pustiti trupe blizu St. Sauveur-le-Vicomte, v Franciji, in si poiskati kritje v jarku, ko so nenadoma začele krog njih vžigati nemške kroglice. Z naspeto pasivnostjo vračajo nemški ogenj s puškami in strojnimi.

EKSPLOZIJA PRETRESLA PACIFIŠKO OBALO

Port Chicago, Calif. — V noči med ponedeljkom in torkom sta v Port Chicago, kjer nalagajo municijo na ladje, eksplozirali dve veliki mornarični ladji, polni municije. Eksplozija so čutili 50 milj na okrog, in več milj daleč so bile vse šipe pobite. Mesteca Port Chicago je podrt. Zdaj tam štrli iz vode zveržena trupa dveh tovornih ladij, nove 10.000 tonske Quinault Victory in 7.500 tonske Liberty ladje E. A. Bryan. Denarna škoda sega v milijone. Samo tisti dve ladji sta bili vredni \$4.300.000. Kaj je povzročilo eksplozijo, ni znano. Tudi ne morejo dognati, koliko oseb je izgubilo življenje, ker je bila razstrelba tako silna, da je vse zletelo v prah; od sedaj se našli samo štiri trupla. Vedo pa, da je bilo ubitih okrog 350 mornarjev, med njimi nekaj častnikov, ranjenih pa je bilo blizu 1000, med njimi tudi 150 civilistov.

JOLIETSKI FANT ODLIKOVAN

Washington, D. C. — Mornariški oddelek naznanja, da sta te dni dva mornarja iz Illinois prešla posebno priznanje (citation) za svojo hrabrost pri bojevanju v Evropi. Eden izmed njiju je Gunner's Mate Third Class Theodore Martin Planinšek, sin družine Martin Planinšek, 1314 Elizabeth St., Joliet, Ill. Odlikoval se je posebno kot član oboževane posadke na krovu S. S. John M. Schofield v nastopu proti sovražnim zrakoplovom v pristanišču Bari v Italiji, dne 2. dec. 1943.

minut po H-uri, in želimo, da to priobčite."

Dva padalca zatrjujeta, da sta bila gotova dva kaplana, eden protestantovski, drugi katoliški, v Franciji tri ure pred H-uro in sta prestala zadosti bojevanja. In člani neke padalne divizije pišejo: "Naši kaplani so asi (aces) v katerem koli kupu kart. Blagovolite sporočiti javnosti, da so bili prvi, ki so dospeli v Francijo."

Ta sporočila dajajo lepo priznanje vojnim duhovnikom, obenem pa kažejo, kako ameriški vojaki cenijo in spoštujejo svote svoje vojnega kaplana.

KRIZEM SVETA

London. — Te dni je povedal vojni tajnik Sir James Grigg nižji zbornici, da so Nemci postrelili 33 nadaljnjih ujetih zavezniških letalcev. Prej so jih pomorili 50, kakor je 23. jun. naznanil zunanji tajnik Anthony Eden.

New York. — Brig. Gen. Don F. Pratt, pomožni poveljnik 101. am. par. divizije, je bil ubit v Normandiji, ko je njegov "glider" padel na zemljo v Normandiji. Bil je na mestu mrtev. On je prvi ameriški general, ki je izgubil življenje v Normandiji.

Ottawa, Canada. — Kanadska vojska je imela od začetka te vojne pa do konca letošnjega maja 21.689 vojnih nezgod; od teh je 5.483 ubitih, 10.837 ranjenih, 430 pogrešanih, 3.629 vojnih ujetnikov.

London. — Nemški letalec Capt. Joseph Wuhmeller, ki je sam sestrelil 102 zavezniška aeroplana, je bil te dni ubit na francoski fronti.

V Normandiji. — Naš vojni tajnik Stimson, ki je po prihodu iz Rima obiskal in pregledal tukajšnje fronte, je povedal, da je Gen. Eisenhower ravno tisti večer odredil, da postane Brig. Gen. Theodore Roosevelt Jr. divizijski poveljnik, ko je tega doletela smrt.

New York. — Iz Stockholma poročajo, da so Nemci poskusili stopiti v stik z rusko vlado, da bi sklenili z njo separatni mir. Prizadevanje pa se jim je popolnoma izjalovilo.

Portland, Ore. — Okrog 900 zabojev jajc, ki jih je vlada kupila, in ki so bila vredna nad \$13.000, so morali v zadnjih šestih tednih zavreči ali pa dati v hrano prašičem. Jajca so se skazila v skladiščih.

Chicago, Ill. — Dne 19. t. m. je v avditoriju na Navy Pier graduiralo mornariško šolo 675 fantov in prejelo čin ensignov. Po kratkem dopustu jih bodo poslali na morje.

Washington, D. C. — Komisija za vojne delavne moči naznanja, da bo skupno z Rdečim križem nabrala vsaj 8.500 nadaljnjih novih bolniških postrežnic za vojsko in mornarico med preostankom tega leta.

POŽAR V DOUGLAS TOVARNI NA AEROPLANE

Chicago, Ill. — Velikanski plameni so objemali v terek zjutraj administracijsko poslopje od Douglas Aircraft Co. blizu severozahodne meje Chicage ter napravili škodo za \$1.500.000 in bi se bili kmalu lotili tudi ostalih poslopij te velike tovarne, kjer izdelujejo ogromne C-54 Skymaster tovorne aeroplane. Takoj po polnoči je začelo goreti v pritličju v fotografskem laboratoriju. Nočni delavci so brž začeli gasiti. Kmalu so morale priti požarne brambe iz Chicage in 9 predmestij. Ko bi jih ne bilo, bi bilo vse pogorelo. Vsi zapiskniki, kartice in poslovne knjige so zgorele, vendar podjetje ni prenehalo z obratovanjem. Prepise svojih rekordov bo dobilo iz svojega urada v Santa Monica, Calif. Tovarna je stara komaj leto dni in je vredna \$33.000.000.

SMRTNA KOPEL

Chicago, Ill. — John F. Nolan, 53, odvetnik iz Steubenville, Ohio, in delegat za demokratsko konvencijo, je umrl tukaj v neki bolnišnici v sredo zjutraj vsled opeklin. Prejšnji večer je bil zelo utrujen. V svojem hotelu si je pripravil vodo za kopal, pa je pomotoma odprl le vrelo vodo, in ko je čez nekaj časa spet prišel v kopalnico, je omahnil od sopen, padel v banjo in se grozno opeknel po nogah.

NADALJNIH 14

Washington, D. C. — Ameriške podmornice so potopile nadaljnjih 14 japonskih ladij, med njimi dve bojni ladji, poroča mornarica. Vseh skupaj so jim do sedaj potopile 654, najbrž potopile 37, poškodovale pa 115. Te številke so ugotovljene, resnična škoda pa je najbrž znatno večja.

OBISKAL PAPEŽA

Vatikan. — Nadškof Francis J. Spellman iz New Yorka bo prispel ta petek ali sobota na konferenco s Sv. Očetom. V sredo je Sv. Oče imel posvetovalni sestanek z Myron Taylorjem, osebnim zastopnikom Predsednika Roosevelta. Pogovarjala sta se 30 minut.

VELIKANSKI KAMNOLOM PRIREJEN ZA SKLADIŠČE

Chicago, Ill. — Vlada je uredila vse potrebno, da dobi dne 1. avgusta tega leta v zakup 75 let stari apnenčev kamnolom blizu Atchison, Kansas, ki ga bo dala predelati v največjo ameriško shrambo za svojo mast, jajca in druge predmete, ki se lahko skazujejo.

V tej jami je 12 milijonov kubičnih čevljev prostora in se bo dalo notri spraviti 60 do 75 tisoč ton železa. Z drugimi besedami, v to jamo bo šlo toliko, kakor gre na 3.000 do 3.500 hladilnih železniških vozov. Samo v tej jami bo ena desetina vsega ohlajenega prostora, kar ga imamo na razpolago po vseh ohlajenih javnih skladiščih v tej deželi.

Če bi hoteli zgraditi posebno poslopje, ki bi imelo toliko prostora, stalo \$15.000.000, naravna shramba v Kansasu bo stala komaj desetino te svote. Vlada bo vsled tega načrta prihranila vsako leto \$3.400.000, ki jih ne bo treba plačati za najetje prostorov po vsakovrstnih drugih skladiščih. Kot pravi WFA, bo imelo to vladno podjetje tri dobre posledice. Farmarji bodo lahko prodali prašiče po dobri ceni tudi takrat, ko jih je največ na trgu, ker bo WFA kupovala prašiče tudi potem, ko bodo že vsa navadna skladišča, kjer spravljajo meso, napolnjena. Druga dva ne bo treba, kakor poslati jih v Atchison. Kadar bo preveč jajc, jih ne bo treba krmiti živini, in mast ne bo treba pošiljati v tovarne za milo. Kadar bo kjerkoli v deželi dobra letina za eno ali drugo stvar, bo mogoče vse spraviti in ohraniti, kar se ne bo takoj obrabilo.

ZGODBA O VELEUMU, KI NI MARAL UMSKEGA DELA

Boston, Mass. — Te dni je umrl tukaj William James Sidis, ki je bil kot otrok tak nenavaden veleum, da se mu je čudil celi svet. Presenečenim profesorjem na Harvard univerzi je kar zapiralo sapo, ko jim je razkladal svoje teorije o četrti dimenziji.

Umrl je kot čisto navaden pisar, popolnoma pozabljen in pri 46 letih ves izžet. Celih 25 let ni hotel opravljati drugega dela, kakor kaj takega, "kjer ni treba nič misliti."

Njegov oče, Dr. Boris Sidis, je bil profesor dušeslovja. Na svojem lastnem sinu je hotel pokazati, kaj se lahko doseže s sistematično umsko vzgojo. Fantček je dovršil ljudsko šolo v šestih mesecih, na Harvard univerzi pa je graduiral z odliko, ko je bil star 16 let. Ko je začel izgovarjati prve besede, je že oče s posebnimi igračami začel učiti posamezne črke in tiskane besede. S štirimi leti je poba znal tipkati na pisalni stroj, in preden je bil star 10 let, je gladko govoril pol ducata jezikov, bral in razumel jih je pa še precej več. Pozneje se je posvetil višjemu računstvu ter je postal profesor na Rice zavodu, Houston, Texas, preden je bil 20 let star.

VESELJACENJE, MEDVED IN OPERACIJSKA MIZA

New York, N. Y. — Malo preveč zabave, lahkomišelnosti in razposajenosti je bilo krivo, da je 24 letno dekle iz višjih slojev čisto po nepotrebnem izgubila celo desno roko in si komaj ohranila življenje. Do smrti bo imela grenak spomin na en sam večer lahkomišelnosti zabave.

V ponedeljek ob dveh popoldnevi se je podala Miss Catherine Craig Searles, ki bo padela veliko premoženje, pridobljeno v cinkovni industriji, s prijateljico in dvema moškima spremljevalcem v Brookfield zverinjak, potem ko so vsi skupaj prebili večer v nekem nočnem zabavišču. Ustavili so se pred ograjo na prostem, za katero sta zaprta dva polarne medveda. Zivali so spale, toda družba je kričala in živigala, dokler jih ni zbudila. Eden moških, vojak, je pomolil medvedu svojo čepico, ki jo je ta razsrjen takoj zgrabil in začel žvečiti. Z nekim protom so potegnili čepico ven. Miss Searles je začela mahati medvedu z belim robčkom. Predno se je zavledla, jo je razjarjena zverina skozi ograjo ujela za zapestje in ji pregriznila roko nad kolmo. Drugi so medveda končno pripravili z gorečim papirjem, da je spustil svojo žrtev. Neki policaj v parku je dekletu hitro pomagal in ji napravil trdno obvezo, nato pa so jo z ambulanco zapeljali v bolnišnico, kjer so ji morali takoj odrezati celo roko do rame in ji dati več transfuzij krvi. Le s težavo so ji rešili življenje. Polarni medved je mesojedelec in ena najnevarnejših živali v parku.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

Izhaja vsak torek in petek

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891

Issued every Tuesday and Friday

Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročninas	Subscriptions
Za celo leto \$4.00	For one year \$4.00
Za pol leta 2.00	For half a year 2.00
Za četrt leta 1.25	For three months 1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo: \$4.50	Chicago, Canada and Europe: \$4.50
Za celo leto \$4.50	For one year \$4.50
Za pol leta 2.25	For half a year 2.25
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50

Dopisniki so proseni, da dopise pošljejo vedno malo prej, kakor sodnje ure predno je list zaključen. Za točkovo številko morajo biti dopisi v uredništvu najkasneje do petka zjutraj prejeli teden. Za petkovo številko pa najkasneje do srede jutra. — Na dopise brez podpisa se ne ostra. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kodaj je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

KATOLISTVO V POVOJNEM SVETU

Glede stališča katoliške cerkve v povojnem svetu se dosedaj še ni mnogo javno razpravljalo. Gotovo pa je, da je sveta stolica v Vatikanu pripravljena na vse razne pojave, ki bodo nastali potem, ko se bo vojna zaključila in se bo svet na novo prenavljal v vseh ozirih.

Profesor K. F. Bode, ki poučuje ekonomijo na Stanford univerzi, piše glede katolištva v povojnem svetu tako-le:

Ob koncu te vojne ne bo nobena izmed večjih političnih velesil katoliška po vladi, ali pa po prebivalstvu. Prvič tekom šestnajstih stoletij, ki so potekla od dobe rimskega cesarstva, ki je sprejel in priznal katolicizem, bo nastal v Evropi in drugod po svetu v vseh katoliških deželah pojav, v katerem bodo katoliške dežele postale druge manjše vrste velesile na vseh političnih poljih. Francija in Italija bosta po tej vojni ostali oslabele. Nemčija, katere katoliško prebivalstvo je imelo velik vpliv za časa Weimarske republike, bo komaj kaj štela. Moč in neodvisnost Poljske bo sicer obnovljena, toda le pod posebnim dovoljenjem.

Take velike spremembe ni prinesla v tem oziru svetu niti srednjeveška reformacija. V Lutrovem času sta bili katoliška Španija in pa katoliška Portugalska odločujoči evropski velesili. Nemčija in Avstrija sta ostali katoliški. V sedemnajstem in osemnajstem stoletju je bila katoliška Francija največja po prebivalstvu in najbolj mogočen narod v Evropi, enak tovariš protestantske Anglije na splošno v svetu. V družbi evropskih velesil, ki so vladale v devetnajstem stoletju, so bile Avstro-Ogerska, Italija in Francija katoliške države. Nemčija in Združene države so imele močan katoliški element. Le Anglija in Rusija in pozneje Japonska so bile v večini nekatoliške. Toda po tej vojni bo nadvlada Evrope v rokah "treh velikih" ali "štirih velikih" velesil, o katerih se ne more reči, da so zaščitnice ali branilke vere.

Sicer ni razloga še zdaj za kako vznemirjanje glede tega perspektivnega stanja razmer. Druženje in občevarje med močmi verstev in političnih sil je postalo zadnja desetletja hladno, posebno v sedanjem času. Vlade katoliških narodov so po največ katoliške le po imenu. Mednarodne zadeve se upravljajo ne glede na narodnost, barvo ali vero. Mnoge katoliške občine so jenjale uživati svojo državno moč in prednost kot odločujoči element v svoji rasti, tekmi in drugače. Resnično, katoliška cerkev prav lahko izhaja brez vsake podpore, ki jo je prejela v prejšnjih stoletjih iz medsebojnih predprav in zvez z gotovimi velesilami v tistih časih. Kakor države združijo ljudi ne glede na vero, tako tudi cerkev združuje ljudi ne glede na njihovo državljanstvo.

Kljub vsemu temu je treba pa le priznati, da ko bodo izginile iz pozorišča večje katoliške velesile, bodo sledile tupatam nasilne preuredbe z likvidacijo totalitarizma. Cerkev, zvesta svoji večni misliji, je morala najti takimenovalni način "modus vivendi" z raznimi protidemokratskimi in nedemokratskimi oblastmi, katere so v zadnjem desetletju dobile kontrolo nad mnogimi deželami v Evropi. Prav radi tega je pa neizogibno, da bo padec protidemokratskih vlad ustvaril številne probleme za Cerkev in katoliška prebivalstva. Izvleček iz Sherman Haydenovega poročila o zunanjih politikih Vatikanu pravi: "Kritiki, ki so prijazni in sovraini, napovedujejo dobo brezprimerne antiklerikalne gornje v Italiji, verujoč, da bo dolgo družjenje Vatikanu s fašizmom želo svoje posledice sovraštva in preganjanja." To, kar omenja Hayden za Italijo, bo zadelo tudi mnoge druge dežele. N. pr. v Franciji so nekateri škofje čutili naravnost potrebo in so bili tudi prisiljeni nuditi sodelovanje s "silami zakona in reda" proti raznim podzemeljskim gibanjem.

Potem imamo Španijo. Rusko zunanje stališče ni bilo nevtrarno napram Španiji po zadnji civilni vojni. Toda Rusija ni mogla ničesar storiti glede Španije. Zanesljivi viri

iz Londona omenjajo, da je Juan Negrin določen za sovjetskega moža v Španiji in tudi deluje v inozemstvu za vladni prevrat v Madridu.

V osamljeni Nemčiji brez Avstrije bo dve tretjini protestantov in ena tretjina katoličanov. V preteklosti so nemški katoličani mnogo šteli. Kaj in koliko bodo v prihodnosti, se še ne ve.

V nekaterih manjših deželah bodo prišli za katoličane težki in ostri problemi. Litvinska, Poljska, Ogerska in druge tamkajšnje dežele se bodo morale ravnati po dejstvih zemljepisne bližine Velike Rusije. Katoliški Hrvatje (na Slovence je člankar pozabil!), bodo morali najti svoj prostor v novem jugoslovanskem občestvu, ki bo, kakor izgleda, bolj radikalnega socialnega in političnega značaja. V obnovljeni Čehoslovakiji bo sedanje delovanje Fatra Tise z naziji zadeva zelo neprijetnega spomina, če ne še hujšega značaja.

Vse to namoži zelo veliko odgovornost za katoličane v Združenih državah in v manjši stopnji za katoličane v Angliji. Izmed 340 milijonov katoličanov na svetu bo samo 23 milijonov katoličanov v Združenih državah in 4 milijone v Angliji lahko sodelovalo v odločevanju raznih večjih posvetnih velesil. Kristusov namestnik na zemlji se bo obračal na Ameriko za večja prizadevanja in za večjo pomoč ameriških katoličanov, s katero bo mogoče voditi delo med soverniki v Evropi. Edino, kar moremo, je upati in moliti, da bo edinstvo in medsebojna povezanost vseh udov mističnega telesa Kristusovega tako močna in živa, kakor je njihova želja po edinosti njihovih narodov in ljudstev.

Tako piše profesor Bode o katolištvu v povojnem svetu. Njegovo razmotrivanje je zelo važno za vse katoličane prav po vsem svetu. Katolištvo ima težke probleme pred seboj in le z veliko modrostjo in čuječnostjo jih bo moglo primerno rešiti.

ZA VSE ONE, KATERI GRESTE V LEMONT V NEDELJO!

Joliet, Ill.
Prihodnjo nedeljo 23. julija bo Zvezin Den v Lemontu. Vabljeni ste vse članice iz bližine in od daleč kakor tudi Vaše družine, prijatelji in znani ter vsak kateri želi preživeti eno nedeljo od doma med svojimi prijatelji na prostem.

Ako nimate svoje kare ali mogoče vam ne dopušča gasolin, da se pripeljate ž njo, potem se poslužite busa, katerega dobite takoj zadaj za buss postajo in bo imel napis "Special." Malo pred 10. uro si takoj kupite listek, nato pojedite zadaj, kjer vas bodo busi čakali, da vas pripeljejo na zaželjeno mesto. Za odrasle je "round trip" 60 centov, za otroke pa 30 centov. Ako bi imeli pa "special busses" biti že prenapoljeni, potem dobite bus z napisom 4. Ta gre tam mimo, ter mu povejte, naj se ustavi pri Slovencih Franciscan Fathers at St. Mary's Hill.

Ker se romanje prične ob pol 11. uri, je potrebno, da ste na mestu ob času, da ste potem lahko pričujoči pri sv. maši, ki bo ob 11. uri pri grobi. Tu se bo molilo za vse sinove in sorodnike slovenskih staršev, ki se nahajajo v vojni službi, za njih čim hitrejšo in srečno vrnitev domov, pa tudi za zmago in trajen mir. Radi tega pridite vsi, ki čitate te vrstice, in vsaj enkrat na leto se udeležite tega pomembnega romanja.

Po sveti naši bodo krožki imeli večbvalne vaje na hribu pri paviljonu. Ob tem času se bo tudi serviral okusen lunch, tako da radi jedil vas ni treba skrbeti. Dobili boste vse za žejne in lačne kar na prostoru.

Ob drugi uri se prične program. Na program bodo razni govorniki ter razne zanimive točke podružnic št. 2, 20 in 16. Ostalo popoldne se vam bodo pa nudile razne zanimivosti, brez katerih pa ne smete prej oditi.

Ako se še niste že do sedaj odločili, da greste v Lemont, storite to takoj, kajti lepo bo, da se zopet letos snidemo vsi

skupaj na Ameriških Brezjah v Lemontu.

Torej vsi v Lemont v nedeljo dne 23. julija.

Odbor podružnice št. 20 SZZ

ZELO VAŽNA SEJA JPO-SS IN SANS

Chicago, Ill.
Prihodnja seja podružnice št. 8, Slovenska sekcija Jugoslovanskega pomožnega odbora in podružnice št. 60 SANSa se bo vršila v ponedeljek, 24. julija v Tomažinovi dvorani, 1902 West Cermak Road. Pričetek točno ob osmih zvečer. Po seji bomo imeli nekoliko pijače in morebiti tudi prigrizek.

Ta seja, bo zelo važna, prvič, podani bodo računi zadnje prireditve, drugič, volili bomo dva delegata in dva namestnika za konvencijo SANSa, ki se bo vršila meseca septembra v Clevelandu, Ohio, tretjič, razdelile se bodo zelo informativne publikacije v slovenskem in angleškem jeziku. Zatorej, udeležite se vsi zastopniki in zastopnice, kakor tudi odborniki in odbornice društev, klubov itd.

Na svidenje na seji in rodoljubni pozdrav!

Anton Krapenc, predsednik,
John Gottlieb, tajnik,
John Kochevar, blagajnik.

IZ PACIFIŠKEGA BOJIŠČA 25. junija.

Pozdravljeni vsi skupaj!
Pred nekaj minutami je bil tukaj Tony Keber iz Waukegana, Ill., in dolgo časa sva se pogovarjala. Povedali smo mu vse o Novi Gvineji, kako je bilo, ko smo pred dvema letoma prišli sem in kako tedaj nismo verjeli, da bomo tako dolgo ostali živi. Med pogovorom smo si privoščili tudi običajno večerno skledico cocoa, napravljeno s konserviranim mlekom, ki smo se ga ves ta čas tako privadili, da se nam zdi, da bi sveže mleko morda celo pokvarilo pravi okus!

Toliko izmed vas mi je pisalo, da ne morem več šteti pisem. Kako bi se vam zahvalil, da res vem, časa pa tudi nimam, da bi vsakemu posebej odgovoril; prosim torej, nikar ne mislite, da zato ne pišem,

ker vam nisem hvaležen.

Mnogi me sprašujete, kaj delamo tukaj. Na to drugače ne smem odgovoriti, kakor to, da berite svoje liste. Lahko pa povem nekaj doživljajev, ki so se pripetili še od kraja.

Kadar se zgodi kaj nevernega, se ravno tedaj človek prestraši, ko pa vse mine in se človek spet ohlaja tresti, se začne pa samemu sebi smejati, kakšne neumne reči je počel med nevarnostjo. Vzemimo na primer slučaj, ko je 100 japonskih aeroplanov bombardiralo Port Moresby.

Tisto jutro okrog osmih so nam povedali, da prihajajo japonski aeroplani v naši smeri, kar pa nismo verjeli, ker smo videli toliko naših borilnih letal vse okoli nas. Petero nas je sedelo pod perotjo mojega aeroplana in srebalo cocoa, ko je nenadoma prišlo opozorilo, da se bliža zračni napad. Skočili smo pokoncu in nebo je bilo že polno japonskih letal; zdelo se je, kot bi njihovih vrst ne bilo konca. Imeli smo krilni graben (dive trench), ki je bil samo nekaj čevljev globok in par čevljev dolg, in vseh pet se nas ni moglo stisniti notri, ni bilo toliko prostora. Prvi trije fantje, ki so bili najurnejši, so skočili noter, ostala dva pa sva začela tekati naokrog in iskati kako luknjo, kjer bi se lahko krila, pri vsem tem sva pa še vedno držala v roki vsak svojo skledico's cocoa! Bila sva tako prestrašena, da sva jo pobrisala kar naprej v džunglo in se tam vrgla v blato. Ko so začele padati bombe, sva začela z rokami kopati v blato, in kolikor bližje so padale bombe, toliko hitreje sva menda kopala. Tisti dan je bila res velika predstava, ko so se naša letala borila z japonskimi visoko gorj pod nebom; bombe so padale, vsi naši protiletalski topiči so streljali neprenehoma, in tu pa tam se je kako letalo vnelo in padlo; tedaj vsa seveda začela kričati kakor otroka! Ko se je oglasil klic, da je vse mirno, so goreli ognji vse na okrog, nekje pa je začela eksplozirati zaloga gasolina. Spet sva se zagnala nazaj v svoje luknje, ker sva mislila, da so to nove bombe. Čez nekaj časa sva malo pokukala ven, in ko sva videla, da so to naši lastni ognji, sva zahvalila Boga. Izkobacala sva se ven in verjemite ali pa ne — oba sva še vedno držala v roki vsak svojo skledico cocoa! Začela sva se smejati, ali samo nekaj trenutkov prej sva bila prestrašena do smrti.

Čez nekaj dni so Japonci spet prišli neko noč; to pot so spuščali močne belo žareče plamenice skoraj ravno nad našimi glavami. Spet je bilo treba planiti v luknje, toda preden smo to storili, smo vzeli dve steklenici žganja, ki smo ju ravno imeli, in ju položili lepo na varno v krilni graben ter pokrili z našimi lastnimi jeklenimi čeladami. Ko so Japonci že letali nad našimi glavami, smo mislili pred vsem le na tisti dve dragoceni steklenici in celo sneli svoje čelade! Ko so bombe začele padati, je bilo samo sreča, da nobena ni priletela blizu našega jarka, ker smo bili stisnjeni notri kakor sardine. Zlezli smo ven in smo bili silno veseli, ker se naša steklenicama ni nič zgodilo! Nismo se zavedali tedaj, v kaki nevarnosti smo bili, ali ko vse to premišljujem zdaj, vidim, kako neumni smo bili. Lahko bi sedel in popisal stranjo za stranjo, kaj smo doživeli, kako so morali fantje skakati iz letal s parašutami, kako so nas japonska letala obstreljevala in bombardirala in o nešteto drugih stvarih; posegel bi lahko celo tako daleč nazaj, da bi povedal, kako smo se pripeljali sem na ladjah in kako so nas zasledovale podmornice. Ali sedaj bo tre-

ba vsak čas iti spat. Bom že še drugič spet kaj popisal. Se tole mi je prišlo na misel:

Ako človek opazuje katerega tukajšnjih domačinov, črnec, bo zmeraj lahko vedel, kdaj se bliža zračni napad. Svedsi dela bodo kar naenkrat zavpili in začeli bežati, kakor bi bili iz uma. Tedaj veš, da je čas, naj se tudi tvoje noge začne premikati. To se je zgodilo že skoraj pred dvema letoma v Moresby. Bilo je okrog desetih tisto jutro in smo ravno iskali razne japonske spominke in zapuščine. Kar nedoma pa začno črnici na letališču bežati. Eden izmed njih je imel na glavi svojo čelado, na strani mu je pa visela plinska maska, vendar pa jo je ubiral hitreje po cesti kakor vsi drugi. Neki truck nas je pobral in končno smo došli tega fantiča, ki jo je brisal kakor blisk, obenem je pa izpuščal čudne glasove vseh mogočih vrst. Voznik je malo ponehal, da bi lahko pobral še njeha, ali črni je obračal svoje prestrašene oči, da se je belo videlo, in zaklical: "Ne ustaviti, saj vas bom ujel!" Siromak je začel dvakrat tako hitro teči kakor prej, in nihče ne ve, kdaj in kako je skočil na truck. Ko so Japonci odšli, smo se spet spomnili na ta prizor in se nam je zdel od sile smešen, tedaj pa, ko se je vse to vrnilo, je bil pa več krt resen!

Celih 17 dni nismo prejeli nobenega pisma, sedaj sem pa kar naenkrat v dveh dneh dobil toliko pošte, da bo vzelo dneve in dneve, preden bom mogel na vse odgovoriti.

Hrana ni dobra, pa se nobeden ne pritožuje, dokler dobi sploh kaj jesti. Vsak večer si prazimo pinace (peanuts) in pa, seveda, svoj cocoa si pripravimo v neki galonski kantiti!

Pred nekaj minutami mi je Tony naročil, naj pošljem pozdrave vsem v Waukeganu v njegovem imenu; sedaj je zelo zaposlen. In če kdo iz Strittarjeve mlekarne v North Chicagi bere te vrstice, naj mi blagovoli sporočiti, kako je kaj z Mr. Frankom Strittarjem. Stanoval je z našo družino v Chicagi, zato bi rad vedel, kako se mu godi. S Tonyjem sva se pogovarjala o vseh, ki jih poznava tam, pa sem se najprej spomnil na Mr. Strittarja.

Veseli me, ko mi pišete, da radi berete moja pisma. Dobro srečo želim vsem

T. Sgt. "Vic" Ceryanec,
7031451 90th Attack Sqdn,
3rd Attack Gp. A.P.O. 565,
San Francisco, Calif.

PIKNIK SMO IMELI Kansas City, Kansas.

Pošiljam Vam nove in stare naročnine za Am. Slovenec in Novi Svet. Naznanjam tudi, da smo imeli piknik, ki ga je priredilo društvo najsv. Imena dne 25. junija. Vršil se je na vrtu pri stari cerkvi. Kljub neugodnim sedanjim razmeram se je piknik dobro obnesel. Pekli smo janjce na ražnju po belokranjski šegi. Obiskali so nas tudi nekateri Poljaki in Kočevarji. Nobeno grlo ni ostalo suho ta dan.

Dal Bog, da bi bilo skoraj konec vojske in bi zopet napočili bolj veseli časi.

J. Kastelec, zastopnik.

DVA GORIČANA PIŠETA Camp Sutton, N. C.

Veledenjeno uredništvo!
Po daljšem molku imam zopet priložnost stopiti v pisмено zvezo z Vami. Zejo se počutim srečen, odkar prebivam na tem novem naslovu. Hvala Bogu, sem se le vendar otresele onega starega, katerega sem bil sit do grla. Zdi se mi, da mi sonce že bolj prosto sije.

Sedaj sem pa gotov, da mi bodo Vaši preljubi časopisi pristo prihajali. Zaenkrat mi jih še ni treba pošiljati, dokler (Dalje na 4. strani)

DOGODKI

med Slovenci po Ameriki

Rojakinja umrla

Waukegan, Ill. — V North Chicagi je na svojem domu na 1115 Jackson St. dne 7. julija umrla Mrs. Frances Civa, rojena Košir. Bolna je bila 6 mesecev. Doma je bila iz Polhovca Gradca, v Ameriko pa je prišla leta 1914, v North Chicago, Ill., kjer se je v letu 1916 poročila z Mihaelom Civo. Zapuščila soproga in sestro Mrs. Anthony Gosar v Waukeganu. Dva brata sta padla v prvi svetovni vojni. Pokojna je rada pomagala pri društvih in klubih, je bila splošno priljubljena v naselbinah in je imela mnogo prijateljev. Naj mirno počiva v ameriški zemlji. Preostalam pa naše sožalje. — Mrs. J. K.

Poroka

Brooklyn, N. Y. — Kakor je bilo v tem listu že kratko omenjeno, se je poročila Miss Helen Corel, hčerka tukaj dobro znanih in spoštovanih staršev Mr. Matije in Mrs. Helene Corel iz 67 Schooles St. Ženin je Mr. Louis Mayer iz Clevelanda, spoštovani trgovec s čevlji. Poroka je bila 1. julija v Clevelandu, naslednji dan, v nedeljo, pa so prišli sem v Brooklyn k njenim staršem, kjer so imeli veliko ženitovnanjsko gostijo v Astor Hall v Ridgeway. Novoporočencem želimo veliko sreče in blagoslova. Nevestini starši so tudi naročeni na Am. Slovenec in Novi Svet. — Anton Anslovár.

Na dopustu

Chicago, Ill. — Iz 10 dnevnega dopusta se je povrnil nazaj v svoje taborišče Ludwig Prah, sin Mr. in Mrs. Peter Prah iz 1806 W. 23. St.

Rojakinja umrla

Emlenton, Pa. — Umrla je 12. junija Mrs. Rose Kozuh, rojena Penca. Stara je bila okrog 56 let. Doma je bila iz Malih Vodenic, fara Kostanjevica na Dolenjskem. V Ameriko je prišla leta 1912. Zadnjih 25 let je bivala na farmi. Zapuščila moža Karla Kozuh, sina v New Guineja, brata Antona v Wyomingu, sestro Josephine Dolinar v Chicagi in štiri sestre v Jugoslaviji. Pokopana je bila 15. junija iz cerkve sv. Mihaela, Embleton, Pa.

Poškodovan na delu

So. Chicago, Ill. — Pri delu je bil močno poškodovan Mr. Frank Sommers (Samotorčan), sin dolgoletnega naročnika našega lista Mr. Lovrenca Samotorčan. Odpejali so ga v bolnišnico, kjer se mu že obrača na bolje.

Na operaciji

So. Chicago, Ill. — Na operaciji se je morala podati Mrs. Angela Novak, soproga našega farana Mr. Louis Novak. Operacija se je posrečila in zdravje se ji polagoma vrača. Omenjena je hči od Mr. in Mrs. Math Cerar iz Chicagó.

Sinček

Chicago, Ill. — Pri družini Joseph in Frances Gomilar se je 17. tega meseca oglasila štorčljka in jim pustila čvrstega sinčka, ki so ga prav veseli, ker imajo zdaj hčerko in sina. Mrs. Gomilar je znana kot spretna igralka na odrju, prav tako tudi Mr. Gomilar, ki je pa še bolj znan kot spreten igralec na harmoniko. Prej so prebivali na St. Louis in 30. St., pred dvema mesecema pa so se preselili v So. Chicago, kjer so si kupili svoj dom na 9807 Ave. L. — Naše častitke! — Poročevalec.

KDO BO VZDRŽEVAL RED V AZIJI?

Glede povojne ureditve raznih delov sveta se čita in čuje sleherni dan to in ono. Svet je vedno imel razne politične preroke, ki so ga reševali. Tudi sedanja doba ima polno raznih koloniarjev, člankarjev, ki rešujejo svet na papirju in napovedo to in ono. Svet pa se vrti po svoje naprej in dogodki se razvijajo čisto drugače.

Ko je bil objavljen znani Atlantski čarter, je bilo takoj vse polno odmevov, da bo za naprej na svetu drugače. Vsi narodi bodo postali samoodločujoči in na svetu ne bo več vladanih in ne onih, ki bi vladali druge. Lepo zveni taka beseda in taka pesem, ki pa hitro izveni, kakor hitro pogledamo na stvarne možnosti v takih zadevah. Atlantski čarter bo ostal v marsičem le utopija, ker uveljaviti ga bo mogoče le delno in v zelo omejenih načinih.

Za nas Amerikance je zelo važno vprašanje, kdo bo vzdrževal red v Aziji po tej vojni. Na konferenci v Kairo se je vrtil ves razgovor na tem temelju. Atlantski čarter smo objavili in z njim dali vsem narodom gotove obljube. Ali jih bo mogoče izvesti? To je drugo vprašanje. Azija je svet svojih značajev in posebnosti, ki se razlikujejo od narodov in ljudstev drugih delov sveta. Azija ima druge potrebe kakor Amerika ali Evropa. Narodi v Aziji so gospodarsko, politično in socialno, posebno pa še kulturno, daleč za Evropo, posebno daleč pa še za Ameriko. Narodu, ki si pridobi gospodarsko, narodno in politično svobodo in neodvisnost, je potrebna v prvi vrsti kulturna izobrazba. Brez primerne izobrazbe se noben narod ni sposoben vladati primerno sedanjemu modernemu veku. Sto in sto reči je tu vmes. Svoboda in neodvisnost sta za vsak narod kakor dva najdražja bisera, katera pa ne gre izročiti nekemu, ki ne zna preceniti, koliko sta vredna in ki ne ve, kaj pomenita. In Azija ima še celo vrsto takih narodov in ljudstev. V Kitajski sami je na stotine milijonov ljudi, ki bi jih vzelo zelo mnogo časa, da bi znali pravilno ceniti, čuvati in hraniti svojo neodvisnost in svobodo. Pač še niso vzgojeni za to. Taka vzgoja tudi ni mogoča kar čez noč. Zgodovina evropskih narodov priča, da je bilo treba stoletja, predno so narodi in ljudstva dozoreli za ta namen. Vzemimo dalje na stotine milijonov ljudstev vseh raznih rodov v Indiji. Glede važnosti neodvisnosti in narodne svobode so popolni nevedneži. Stoletja bi vzelo, predno bi se izobrazili do one višine, da bi znali pravilno ceniti važnost lastne neodvisnosti in svobode, to je, ceniti jo v istem smislu, kakor jo znamo ceniti ljudje v Ameriki in zapadni Evropi. Predno se more zaupati komu politično svobodo in neodvisnost, je potrebno vedeti, če jo bo znal primerno ceniti, vzdrževati, ščititi in hraniti.

S tem pa nikakor ne mislimo, da je vsled tega potrebno azijske narode zametavati in zapostavljati in zgubljeni glede njih upanje, da bodo kdaj dosegli potrebno zrelost za lastno narodno neodvisnost in svobodo. To nikakor ne. Pokazati hočemo le, kako težka naloga bo to in koliko težav in sitnosti bo, predno bo to doseženo. Azijski narodi so v tem slučaju podobni brezdomnim otrokom, ki so se sami razvijali brez skrbne vzgoje v vse različne smeri in načine, slabe in dobre. In naravnati staro drevo je vse nekaj drugega, kakor pa vzgojiti mlado drevo.

Kitajska ima dolgo zgodovino. Po čudnih potih se je razvijala. V zadnjih stoletjih se je razvijala tako čudno, da je zapravila skoro vso svojo neodvisnost, prav posebno pa možnost, da bi svojo neodvisnost sama vzdrževala. Veliko jih je, najštevilnejši narod na svetu so. Pomenijo pa nič. Japoncev je skoro desetkrat manj, pa delajo s Kitajci kar hočejo. Od kod to? V glavnem je to radi tega, ker med Kitajci ni vzajemnosti. Za vzajemnost niso vzgojeni. Za vsakim hribom vlada drug glavar, ki je bil vsaj do najvejših časov neomejen samopostavljenec čez ljudi, ki jih je izkoriščal in držal v temi. Narodne vlade so morale te glavarje upoštevati, če ne, so jim povzročali večne upore in težave. V kaki neodvisnosti, v kateri bi morali ti glavarji kapitulirati, bi nastala godlja, ki bi trajala desetletja, pri Kitajcih morda stoletja, saj je znano, da kamor pride Amerikane v desetih letih, ali Evropejec v petdesetih letih, vzame Kitajcu petsto let.

V skrivnostni Indiji, katero razen Angležev drugi narodi prav malo poznajo in zato tudi ne vedo, kako z njo ravnati, bi bile še hujše težave. Na stotine rodov in plemen s svojimi posebnimi običaji, številna verstva in drugo. Kako to spraviti v pravi tir, da bi se v lastni narodni neodvisnosti razumeli in da bi sodelovali? To ni mala naloga.

Toda, če bodo hoteli uveljaviti Atlantski čarter, bo moral Anglež, ki je dosedaj iz Indije upravljal službo nekakega mednarodnega policaja v Aziji, ven iz Kitajske. Japonec bo ponižan in bo moral na svoje otoke. Da bi šlo v Aziji med stotinami raznih rodov in plemen vse lepo mirno, kakor v kakem rajju, pa lahko vsak veruje, če je tako naven. Mi tega ne verjamemo. Kdo bo potem držal v nekem redu azijske narode, ko bi se začeli kavšati in lasati med seboj? Ali bo Uncle Sam sprejel to nalogo? Lahko jo sprejme, če hoče, ampak se je bo kmalu naveličal.

Vesile, ki bodo odločevale v Aziji, bodo najbrže Amerika, Anglija, Kitajska in Rusija. Te bodo pač morale odločiti glede povojne ureditve Azije. Amerikanci smo z demokracijo in svobodo zelo radodarni. Anglež je druge vrste realist. On pravi, skrbeti je treba za red, a tisti,

TEH PA NE BI PUSTILI!

Ko so se Amerikanci vkrkali na ladje za vpad na Francijo, je vsak dobil škatljo cigaret. Tukaj pomagajo nekemu ameriškemu padalcu na pristališču ob normandijskem obrežju, da ga bodo pripeljali do velike ladje, kjer imajo bolnišnico. Siromak je hudo ranjen in ves oškropjen s krvjo vendar pa krčevito stiska tisto škatljo cigaret.

TO IN ONO IZ ŽIVLJENJA IN SVETA

DOSMRтни ZAPOR

Marana Field, Ariz. — Lt. Howard E. Stittsworth, 21, ki je pri neki priliki nalašč letel tako nizko, da je nekemu motoristu s perotjo svojega aeroplana odtrgal glavo, je bil sedaj pred vojaškim sodiščem obsojen na dosmrtno ječo in trdo delo ter odslovljen iz vojaške službe.

ČUDEN RANJENEC

Ali bo dobil kako medaljo ali ne, je težko reči, zanimivo pa je, kaj se je dogodilo nekemu Herbertu Sather iz Tacoma, Wash., ki je prostak pri padalskih četah in veteran sicilijanske kampanje pri Volturno. Naneslo je tako, da se je tudi on moral udeležiti vpada na Francijo na D-dan z drugimi padalci. Svitlato padalo ga je lepo prineslo na tla v Normandiji; niti en las se mu ni skrivil pri tem. Vendar, nekaj nenavadnega se je pripetilo Satherju, kakor se sploh rado pripeti padalcem, in prepeljati so ga morali nazaj v Anglijo kot ranjenca. Ko je bil v svoji lisičji luknji, se je neka krava usedla nanj!

RADIO V VOJNI

Vojni oddelek naznanja, da je pri vpadu v Normandijo naš Signal Corps deloval skoraj brezhibno. Najvišje vojno poveljstvo v Washingtonu in Londonu je v trajnem neposrednem stiku z bojevanjem na

vseh frontah. To je mogoče vsled skrajno hitrih radio strug. Vojni oddelek pravi, da v vsej zgodovini bojevanja se ni še nikoli zgodilo kaj takega kar bi se dalo primerjati z uspešnostjo naših signalskih čet pri tej invaziji.

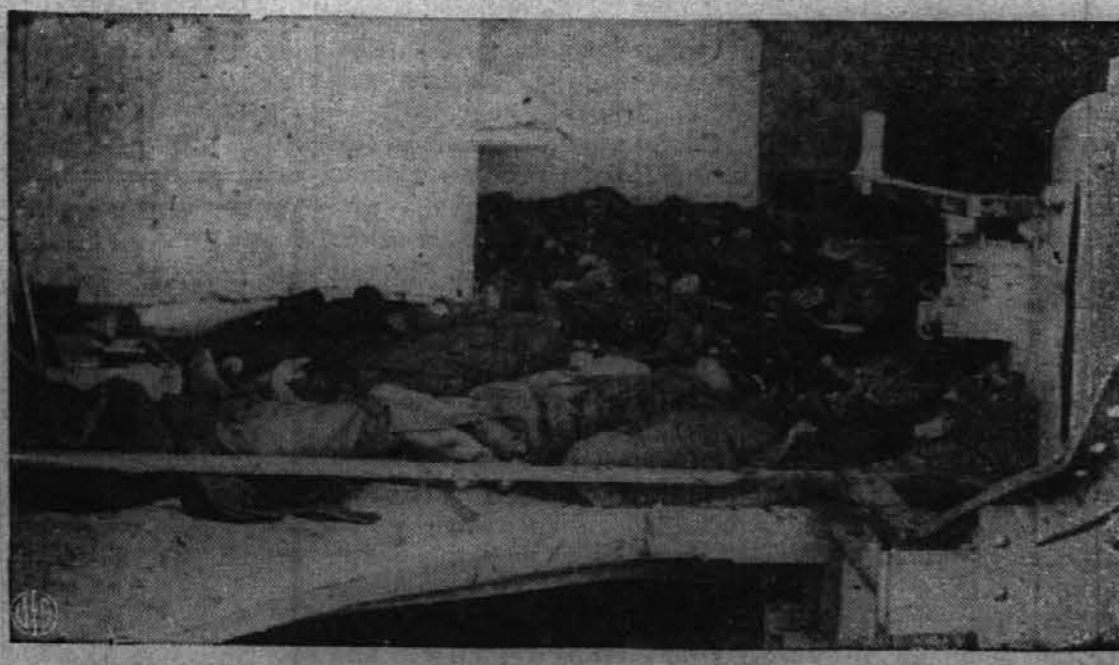
Iz središča v Washingtonu grede radio zveze kakor žarki na vse konce sveta. Od tam dajajo lahko kar naravnost povelja vsem ladjam, letalom in mehanizirani infanteriji v prvih bojnih vrstah. Za poskus uspešnosti je Brig. Gen. Frank E. Stoner, ravnatelj od Signal Corps Communication Service, poslal kratko poročilce okrog sveta po štirih različnih potih. V treh minutah in pol je prišlo poročilce krog sveta.

SLANA VODA ZA OPEKLINE

Ko so se morali Angleži umakniti pri Dunkerque, so zdravniki zapazili, da so se vojaki z opeklinami, ki so bili pobrani iz morske vode, prej pozdravili, kakor pa drugi opečeni vojaki, ki niso svojih opeklin namočili v morju. Sedaj uporabljajo zdravniki v Mornariški bolnišnici Z. d. v San Diego edinole slano vodo za izmivanje opeklin. Z dvakrat močno raztopnino sodijevega klorida, narejenega v laboratoriju, prepojijo lahke ovveze, ali pa zahtevajo, da se bolnik koplje v vodi, ki ji je bila ta raztopnina primešana.

za katere ga vzdržujemo, morajo plačati stroške sami. V ta namen si Anglež navadno sam določi posebne koncesije, ki so izčrpavanje naravnih bogastev v takih deželah, kot dobava rude, olja, gumija, ali kar se sploh dobi in ima za Angleže kaj vrednosti. Kaj bodo zahtevali Rusi, še ni znano. Kitajci bodo igrali le bolj vlogo nekega tihega partnerja druge vrste. Kaj več ne bodo imeli govoriti. Na splošno pa: precej rodov ne bo doživelo prave uredbe v Aziji. Vsaj v tem stoletju je še ne bo.

POVEST, KI SE PONAVALJA

Kakih 15 zelo mrtvih Nemcev, ki je bilo po njih, ko je zavezniška krogla predrla to "nepremagljivo" jekleno in betonsko trdnjavo v St. Marcouf, Francija, leže po tleh, kjer je bil postavljen top, kakor bi bili kup polomljenih igrač. Krogla je pogodila svoj cilj naravnost. Po stenah se vidijo znaki šrapnela.

ZRAČNI PREVOZ AMERIŠKIH RANJENCEV JE ZELO USPEŠEN

Pred kratkim je bilo objavljeno, da je v teku leta 1943 pri zračnem prevozu ranjenih in bolnih ameriških vojakov iz fronte v ozadje od 173.527 pacientov samo 11 umrlo med letom.

Na ta način je izračunano, da je v preteklem letu prišel en smrtni slučaj na povprečno 15.775 prevažanih bolnikov. Od celokupnega števila prepeljanih ranjencev 161.541 — ali skoraj vseh 173.527 — je bilo prepeljano po enajstih Prekomorskih Vojnih Silah. Dvanajsta Vojna Sila sama, ki deluje v področju Sredozemnega morja, je prepeljala 58.479 ranjenih, čez 16.491.266 milj., v času 131.726 ur, s samo enim smrtnim slučajem v teku leta, čeprav so vsaj polovica pacientov bili težki slučajji.

Stanje precejšnjega števila bolnikov je bilo tako resno, da bi vsak drugi način prevoza, ali vsako odlaganje prevoza v glavne bolnišnice, mnogo povečal število mrtvih. V Tuhsu, na primer, je prenos ranjencev do glavne bolnišnice trajal samo eno uro leta, ali samo 230 zračnih milj., medtem ko bi prevoz z ambulanco vzel najmanj 12 do 15 ur, ali 20 do 22 ur z vlakom Rdečega križa. Manj kot eden odstotek pacientov je v zraku imelo morsko bolezen.

Major General David N. W. Grant, direktor Zdravniškega oddelka Vojnih Zračnih Sil, je izjavil, da je uspeh vojne evakuacije v velikih tovornih aeroplanih, ki pripeljujejo potrebščine na fronto ter pri povratku odpeljujejo vojske, ranjene v boju, zelo velik. Na ta način se je tudi zmanjšala potreba za pripravljanje večjih bolnišnic zelo blizu bojišča. Izjavil je tudi, da se je s tem načinom evakuacije mnogo pripomoglo pri taktičnem uspehu v vseh večjih

napadih, kjer so sodelovale ameriške čete.

Prva evakuacija pacientov z avionom v velikem številu je bila izvršena v poletju 1942 za časa Novo Gvinejske kontratofenzive proti Japoncem, ko so bolniki bili prevažani preko deset tisoč čevljev visokega hriba Owen Stanley v Avstralijo. Na Guadalkanal so se aeroplani za prevoz čet po noči spustili na Hendersonovo letališče, ter so izkreali municijo in gasolin; potem so natovorili ranjene vojake ter leteli nazaj v svojo bazo na Novi Kaledoniji. Od tistega časa se je z izkustvom množa, je prepeljalo hitro prenavljanje tovornih avionov v ambulance.

Ker je prvi zračni skvadron, poznan kot prvi zdravniški skvadron za zračno evakuacijo, bil treniran na Bowman Field v Kentucky leta 1942, je še 25 drugih takih bilo tam treniranih. Tako je šola za Zračno evakuacijo, za vežbanje letetih kirurgov, letetih bolničark, ter letetih pomagačev, bila ustanovljena tam junija 1943.

Da bi se zasigurala zdravniška nega za več kot 2.500.000 vojakov Vojne Zračne Sile, ter da bi se pripravilo za evakuacijo in nego v teku leta za paciente suhozemne vojske, šteje moštvo Zdravniškega Oddelka Zračne Sile 100.000 ljudi, od katerih je povprečno 75.000 vojakov in več kot 20.000 oficirjev. Več kot 8.000 je zdravnikov, med katerimi je tudi 4.000 kirurgov. Zdravniški Odsek Ameriške Zračne Sile vzdržuje tudi 230 bolnišnic z 64.000 posteljami. 10.000 WACS je dodeljenih temu Zdravniškemu Oddelku, toda potrebovali bi jih še 25.000 več, samo ako bi jih mogli najti.

F.L.I.S.—Common Council.

MEH ZA SMEH

DRUŽAENIKI

— Ali je res, da je pravnik g. M. — kompanjon svojega očeta?
— Da; oče vodi knjigo prejemkov, gospon sin pa knjigo izdatkov.

LOGIKA

Pijan mož priklovrati ob zori domov. Naravno, da ga žena po svoje ozmerja. On jo posluša in reče: "Nikar se ne deri, baba! — Kaj misliš, da bi sedaj ne bilo štiri zjutraj, ako bi ležal pri tebi?"

NAVIHANEC

Jurček vpraša učitelja: "Ali je človek lahko kaznovan tudi za stvar, ki je ni naredil?"
"Nikakor," pravi učitelj.
"Potem je pa dobro," se odreže Jurček, "jaz namreč nisem naredil domače naloge."

ŠOLARSKA

Učitelj: "Kaj nas uči ušoda Ludovika XVI.?"
Učenec: "Da ne smemo glave nikoli zgubiti."

ZAŽELJENI

On: "In tako torej še niste poročena?"
Ona: "Ne!"
On: "Ali morda upate na koga, ali ste dali obljubo?"
Ona: "Ne!"
On: "Kako je to vendar mogoče?"

Ona: "Oče pravijo, da mora biti dober trgovec, soliden in zdrav. Mamica pravijo: Biti mora skromen, marljiv, pazljiv in iz dobre hiše. Jaz pa pravim, da mora biti mlad, lep, črnolas, plavook, izobražen in — bogat! In tako čakamo vsi trije na — pravega!"

NA SLIKI SE BO POZNALO

"Kam tako naglo prijatelj?"
"Pusti me! Zelo se mi mudi! — najprej povprašam staro Bregarja, ako mi da svojo hčer in potem grem k — fotografu!"
"Joža, če hočeš imeti res dobre, nepopačene slike, pojdi najprej — k fotografu."

UTRINKI

Eva ni nikdar pustila Adama samega doma, da bi šla sama agitirat za žensko enakopravnost.

Najbolje se je ogibati nasvetu nevoščljivcev, ti so hujši kakor vsi odkriti sovražniki.

Veliko jih obogati med tistim časom, ko drugi čakajo

sreče, da bi se jim prišla na njih lastni dom pokloniti.

Če bi veljalo to, kar ljudje o samih sebi mislijo, potem bi bili vsi sami angelji.

Ljudje so najbolj "firbčni" o tistih zadevah, ki jih popolnoma nič ne brigajo.

Preiskava je čestokrat umetnost zasledovanja, ki preklada grehe iz ene rame na druge.

SOVRAŽNA BRATA

Po vaseh, mestih in mestecih je divjala državljanska vojna. Zdaj tu zdaj tam so izbruhnili plameni in vsi dnevi so bili polni regljanja mrtvaških ragelj. Zdaj tu zdaj tam so se razpočile granate in tolpe so prodirale po širokih in ozkih puštinjskih potih. Zdaj so zmagali ti, zdaj drugi.

Neka mati je hrepeneče pričakovala obeh sinov, da se povrnete z bojišč: vojna je bila že zdavnaj minila in prepričana je bila, da ju ne bo več dolgo čakala.

Prihodnji mesec se ji je povrnil najstarejši sin, Mitja, ki je bil vitez štirih zaslužnih križcev. A Mitja je prišel vprav tedaj, ko je bil vitez sv. Jurija že brez pomena, ko so častnikom trgali našitke z ramen. Mitja ni dolgo ostal v svojem rojstnem mestu in ni dolgo tolažil svoje matere. Le enkrat mu je zarozljala sablja po uborni sobici in že je odhitel s svojim oddelkom k Donu. Mati je bila vsa obupana: Ali je samo zato sedela v prejšnjih letih dan in noč pri šivalnem stroju in si tako pridobila potrebnih sredstev za šolanje Mitje v gimnaziji, da ga zdaj vidi le za en sam hip?

Se v drugo ji je bila sreča mila: povrnil se je tudi drugi sin, Grigorij. A tudi njega je prinesel trušč vojakov, ki so plenili povsod po hišah. Grigorij, ki je bil dokončal obrtno šolo, je bil pred vojno v službi mestnih kovačij. Tedaj materi ni bilo že nič več tako hudo ko takrat, ko je s šivanjem solala Mitjo. Grigorij ji je vsak teden prinesel večje ali manjše zneske svojega zaslužka. Zdaj je mislila, da bo tudi tako, a tudi to upanje jo je bridko varalo. Grigorij ni ostal dolgo v svojem mestecu in ni dolgo tolažil svoje uboge matere. Le enkrat je zaropotal s svojo puško po uborni sobici in ko je vprašal, kje je Mitja in zvedel, kam je odšel, je kmalu odhrumel s svojo tolpo k Donu.

Zdaj je bil Don velikanska uganka za mater. Slišala je pač praviti, da so se ob Donu zbrale razkropljene častniške čete; vedela je, da so se rdeči pripravili za novo vojno proti častnikom, ni pa mogla razumeti, da sta njena sinova v dveh različnih taborih. Ni ji šlo v glavo, da njena sinova Mitja in Grigorij nekje v donskih puštinjah naskakujeta drug drugega ko divje zveri, da se mogoče že zdaj borita drug z drugim na življenje in smrt in je mogoče že brat brata prebodel s ostrim mečem, da hrope v smrtnem boju... Mati je planila s postelje in je blaznih oči bolščala v praznino.

Se te iste hude noči je nekdo burno potrkal na okno. Naglo je vstala. Tedaj je zaslišala glas, ki ji je bil ljub in ta glas jo je prosil, naj odpre vrata. Skočila je na prag in zagledala je svojega ljubljene Mitjo. "Prišel sem, mati, da mi pomoreš v moji zadevi." — "V kakšni zadevi, ljubi moj sin?" — "Je zavzdhnila mati. "In čemu je to tvoja zadeva — ali ni tudi moja?" — Mitja se je namahnil in se usedel. "Zato ne more biti ta zadeva tudi tvoja, ker je ne bi mogla razumeti." — "Moj Bog," je vzkljnila mati, "ali te nisem jaz vzgojila, moj ljubi sin? Kako da ne bi mogla najti besed, ki bi jih oba razumela?" — "Ne boš jih našla, mati," je dejal Mitja, "zakaj, take besede bi iskala tudi za mojega brata Grigorija, ki je moj najhujši sovražnik." — "Tvoj najhujši sovražnik? Sin moj, kaj govoriš?" — In mati je zaplakala. "Ne jokaj se," je povzel Mitja in jo pobožal.

Tedaj je začelo hrumeti po dvorišču. Mitja je planil k oknu in v mesecini je spoznal

jezdce. In Mitja je spoznal, da ga bo sovražna družal zavela in dejal je materi: "Skrij me, mati, brž me skrij!" Mati je vstala, da bi skrila svojega ljubljene sina Mitjo. Skrila ga je v podstrešno izbo in se je vrnila v sobo.

Tedaj so se burno odprla vrata in na pragu je stal Grigorij s tolpo razuzdanih tovarišev. Močno je zaudarjal po žganju.

"No, stara, kam si skrila mojega brata Mitjo," je vprašal z groznim glasom. "Ali meniš, da mu moji tovariši niso za petami?"

"Tvojega brata Mitje nisem videla," je odločno izjavila mati.

"Ne laži se, stara!" jo je nahnul Grigorij. "Ali misliš, da bom imel usmiljenje s svojim najhujšim sovražnikom?"

Svojim jezdecem je zaukazal, naj natančno preiščejo hišo in dvorišče. Na to se je zgrudil na stol, si prižgal cigareto in nagubančil čelo. Mati je vsa blede sedela pred njim in molče gledala svojega sina. Tako je dišal po žganju, da se je nehote obrnila k oknu. Priluskovala je trušču krog hiše. Ali bodo našli njenega ljubega sina? Šele ko so se jezdi vrnili in javili, da ni nikjer belega častnika, se je oddahnila.

"Ali vam nisem povedala? Zakaj ste prišli k meni ponj?" — "Preslepiti nas hočeš?" je zavpil Grigorij. "Da veš, tudi s teboj nimam nobenega usmiljenja in če do jutri ne izdaš mojega brata Mitjo."

"Kako govoriš, Grigorij? Ali si ne bojiš Boga? Ali si pozabil na otroška leta?"

"Ha, ha, ali jo slišite, tovariši? Moja mati me hoče omečiti!"

Pijani jezdec so se zakrohotali. Grigorij je vstal in je rekel materi, naj mu v veži naredi ležišče, kjer bo do jutra čakal njenega odgovora in njene poslednje besede. Mora povedati, kam se je skrila Mitja. Opočel se je v vežo in drugi so mu sledili.

Stenska ura je tiktakala v sekundah, čas je počasi mineval in vsaka ura je bila materi ko večnost. Nekje v dalji so peli petelini. Mati je gledala v duhu svoja prejšnja leta, ljubke obrazke svojih dveh malih sinov. Zdaj je v mestecu vse prazno in divje, zdaj se dva rodna brata bijeta drug proti drugemu in strežeta drug drugemu po življenju. Zdaj hrumi po bivališčih grom državljanske vojne, po potih divjajo blazni jezdec in brata nočeta poznati drug drugega, in niti mati jima ni več sveta. A prej — že zdavnaj! — sta jo božala z mehkiimi ročicami...

Tiho je šla do vrat za vežo in je obstala. Grigorij je smrčal in tudi njegovi tovariši so trdno spali. Tedaj je šla mati na podstrežje in je dejala Mitji: "Ljubi sin, tvoji sovražniki spijo! beži, kar le moreš!"

"Mati, ali so pijani?"

"Pijani so, ljubi sin, kar lahko boš zbežal skozi okno. Beži, ljubi moj, beži!"

"Kje spi moj brat?" je mahoma vprašal z drhtečim glasom.

Mati je pogledala Mitjo in je v somraku opazila, kako se mu oči sumljivo leskečejo. In že je razumela, da hoče Mitja ubiti svojega pijanega brata Grigorija. In ko je to spoznala, je rekla, ne da bi kaj pomislila: "Tvoj brat Grigorij spi v moji postelji!"

Mitja je dejal materi, naj gre dol in naj ga ne moti več. Še enkrat ga je prosila, naj brž pobegne, nato je šla dol v sobo in se je ulegla.

In zdaj leži mati pod lahko odejo in se s suhotno roko prime za skrbljivo čelo in si pravi: "Ali niso to sanje, strašne, grozne sanje?"

Nikakor, že dolgo sliši, kako hodi Mitja po prstih po podstrežju in kako nekaj išče. Luna skoraj že zahaja, nemara se zbuja za dan. Stenska ura tiktaka, venomer tiktaka...

Spet začne sanjati o svojih srečnih, materinskih dneh. Tedaj vidi, kako se plazijo njen sin Mitja k njeni postelji. Rada bi ga posvarila in mu povedala, da ni Grigorij, da je ona, njegova mati, v postelji. A ne more, tako ji je, kot bi ji svinec ležal po udih. Spet je vsa v sanjah, omotično hitijo slike otroških dni njenih sinov mimo nje. Dokler se ne zgodi: rdeča luč zaplami v njenih očeh...

Mati ni kriknila — minila je. Tedaj je planil Mitja skozi okno in je bežal po praznih cestah in z njim so bežale ceste in hiše in še zemlja je bežala pred njim...

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani)

Vam ne dam točnega naslova. Odkar sem dospel v te kraje, nimam nikakega Vašega časopisa. V Texasu sem prejel štiri. Najlepša hvala.

Z veseljem Vam javljam, da sem pred dvema dnevoma po 16 mesecih prvo vest od doma sprejel.

S priručnim in veselim pozdravom zaključujem teh par vrstic.

Pvt. Jože Breclj,

Co. C, 1st Italian Reg. G. S. Camp Sutton, N. C.

Veledenjeno uredništvo!

Po enem letu velikega prizadevanja v ujetništvu sem danes prejel naslov Vašega veledenjenega uredništva. Pred vsem se moram predstaviti. Ime mi je Vladimir Murovec, doma sem pa iz Goriške pokrajine. Eno leto sem se trudil in povpraševal, kam naj bi se obrnil, da bi prišel v zvezo s kako slovensko organizacijo ali časopisom v Ameriki. Nihče mi ni znal dati pojasnila, končno sem pa zvedel za Vaš naslov. Rad bi namreč dobil v roke kakšne slovenske časopise ali pa knjige. Tri leta je že, odkar nimam nobenega slovenskega čtiva. Saj morda tudi tukaj veste, da je bilo nam Slovincem iz zasedenega ozemlja strogo prepovedano čitati slovenske časopise. Sedaj sem se rešil sužnosti, pa upam in prosim, ako bi Vam bilo mogoče ustrediti mojim željam. Bom Vam jako hvaležen.

Minilo je leto in osem mesecev, odkar ne dobim niti ene same črke od doma. Boga prosim, da bi mi dal tolažbe v mojem težkem položaju. Bil sem težko ranjen in sem moral osem mesecev prebiti v bolnišnici. Hvala bodi Bogu, ki me je ohranil.

Drugega nimam več kaj prijaviti. Rad bi le, ko bi se mi prej omenjene želje glede slovenskega čtiva vsaj deloma izpolnile.

Iskrene pozdrave Vam pošil-

RAZDEJANA POKRAJINA

To je bila prej mirna italijanska pokrajina blizu Valmonte. Potem je gotovi nemški blazni zapletel svet v vojno in sedaj je to italijansko okrožje razorano in okleščeno od teškega zavezniškega topništva. Truki in tanki drviyo proti fronti.

lja član goriške pokrajine Pvt. Vladimir Murovec Co. D, 2nd Italian Engr. G. S. Regt., Camp Sutton, N. C.

O KRALJICI INSTRUMENTOV

Piše Ivan Račić

Chicago, Ill.

XII.

V prejšnjem poglavju smo videli, kako se da v orglah spreminjati moč posameznih spremenov. Tudi smo že tam pripomnili, da v manjši cerkvi, posebno v taki, kjer glas ni ne odmeva, najbolj kaže vse spremene brez izjeme postaviti pod izrazno kontrolo, to je v posebno velikansko omaro ali pa v posebno sobo, ki je odprta spredaj, tam pa prihaja glas v cerkev skozi posebno velikansko polkna (shades, shutters), ki se lahko poljubno daleč odpro ali zapro mimgrede med igranjem.

Ce je količjak mogoče, naj bi bili tudi pri majhnih orglah dve taki omari (swell boxes), oziroma dve taki sobici (organ chambers). Navadno denejo v eno, spremene značilnega orgelskega glasu (Diapasons) in flavnega glasu (Flutes), v drugo pa spremene violinskega glasu (Strings) in jezičnike (Reeds). Jezičnike imenujemo tiste spremene, pri katerih napravi glas poseben jeziček, podobno kakor pri orkestralnih instrumentih klarinet, saksofon, oboa, angleški rog in fagot ali basun.

Ena in druga kambrica se lahko poljubno odpira ali zapira popolnoma neodvisno od druge. To pomeni da organist lahko obe istočasno odpre ali zapre, naenkrat ali pologoma; obe deloma odpre; eno čisto zapre, drugo čisto odpre; eno odpre malo bolj kakor drugo; medtem ko eno pologoma odpira, pa drugo pologoma zapira, itd. Koliko več izraznih učinkov je tukaj mogočih, če so piščalke v dveh kambricah, ne samo v eni! Glavna prednost take ureditve je ta, da je potem mogoče kontrolirati, ravno kako glasno ali kako tiho naj poje vsak posamezni spremen v eni ali drugi zvezi. Ze z majhnimi orglami je potem mogoče namešati velikansko število več ali manj različnih glasovnih barv.

Recimo, da mati pečejo kruh. V enem predalu v omari imajo pšenično moko, v drugem koruzno, v tretjem rženo, v četrtem pa ajdovo. Na razpolago imajo tudi sol in kvas, vode pa kolikor hočejo. Samo iz teh sestavin lahko umesijo toliko različnih vrst dobrega kruha, da bi jih bilo težko prešteti. Soli, kvasu in vode bodo najbrž vzeli vsako pot približno enako, morda pa tudi ne — to že ve ženske same najboljše veste. Lahko umesijo kruh iz ene same vrste moke, ali pa mešajo dve ali več vrst. Pri mešanju pa spet lahko vzamejo te moke malo več, ali eno malo več, itd. V vsakem slučaju bo kruh imel drugačen o-

kus. Podobno meša spremene organist, če ima kaj zbirati. Seveda mora vedeti, kaj se bo ujemalo in kaj ne. Mešanje glasovnih barv (Registration) je že samo zase velik in važen študij, ki mu menda nikdar ni konca.

Iz prej navedenih sestavin bodo znali mati marsikaj dobrega speči. Zdaj pa vzemimo, da imajo še druge sestavine, kakor mleko, kislino in sladko smetano; maslo, sir, jajca, sladkor, rozine, jabolka, orehe, med od Father Johnovih čebelic...

Ali se vam ne cedijo sline? Tudi marsikateremu organistu se cedijo sline po dodatnih spremenih, s katerimi bi se dalo toliko več lepega ustvariti.

(Dalje prihodnjič)

PRODAM

4-stanovanjsko zidano hišo po 4 sobe. Nahaja se na 2547 So. Harding Ave. Cena je \$10,500.

3-stanovanjsko zidano hišo, centralna kurjava. Nahaja se na 2600 So. Millard Ave. Cena je \$9,950.

3-stanovanjsko zidano hišo, centralna kurjava. Nahaja se na So. Harding Ave., 21st St. Cena je \$9,900.

Imam še druge hiše in bungalove v Cicero in Berwyn. Ako želite hišo v Berwynu, pokličite L. Gradiser, telefon Berwyn 4979-R.

ANTON JORDAN

2417 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Tel. Rockwell 7196

SOILAX ima vedno v zalogi slovenska trgovina z barvami in železino

MEDEN'S

HARDWARE STORE

1804 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Kupite si ga še danes in poskusite z njim umivati vaše stene.

Vaše molitve

SO ZA POKOJNE

Vaše cvetlice

SO POSLANE K POGREBOM DA TOLAŽIJO ONE, KI SO ŽIVL.

SIRITE "AM. SLOVENEK"!

Nedeljski pomenki

J. M. Trunk

TEDENSKI KOLEDAR

- 23. Nedelja — 8. pohinkočna
- 24. Ponedeljek — Kristina, dev.
- 25. Torek — Jakob, apostol
- 26. Sreda — Sv. Ana
- 27. Četrtek — Krištof, mučenec
- 28. Petek — Janez Kolumbin
- 29. Sobota — Marta, devica

OSMA NEDELJA PO BINKOSTIH

"Daj odgovor od svojega hiševanja" (Luka 16, 2).

Pride smrt in s smrtjo je konec časnega življenja in delovanja. Ker pa s smrtjo ni konec, se mora ob smrti odločiti usoda človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

O okolnostih sodbe moremo le ugibati. Kje bo sodba? Tam, kjer človek umrje. Kdo sodi? Jezus, odrešenik, kateremu je Oče izročil sodbo (Jan. 5, 22). Kako bo sojeno? Po razodetju božjem, po luči, da duša spozna svoje stanje, sprejme usodo človeka za drugi svet. To se odloči pri posebni sodbi.

Sodba bo. To lahko razvidi naš človeški razum. Od telesa ločena duša ne more niti trenutek ostati v negotovosti svoje usode. Slišati mora sodbo in spoznati njeno pravičnost. Sodba je božja. "Odlučeno je človeku, da umrje, in potem je sodba" (Hebr. 9, 27). Sv. pismo pove, da Bog vsakemu povrne po smrti po njegovih delih (Modr. 11, 28), in da se prah povrne k zemlji, iz katere je bil vzet, duh pa k Bogu, ki ga je dal (Modr. 12, 7). Prilika o Lazarju in bogatinu pove, da je obema odločena usoda takoj po smrti, da je toraj morala biti prej sodba. Tako tudi vse ustno izročilo in govor o štirih poslednjih rečeh.

SLOVENSKA RADIO URA V MILWAUKEE!

Edina na osrednjem zapadu, z izključno slovenskim programom v obeh jezikih, se oddaja vsako nedeljo od 9. do 10. ure dopoldne preko WRJN RACINE RADIO POSTAJE (1400 Kc.)

Oddaja je slovenski list "Jugoslovanski Obzor v Milwaukee. — Za uvrstitev godovnih in drugih čestitk, ali društvenih in trgovskih objav pišite najpозnejše do petka zjutraj na: YUGOSLAV (SLOVENIAN) RADIO HOUR, 630 West National Avenue, Milwaukee, 4 Wis. Telefon Mitchell 4373, ali Mitchell 5551.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

Ustanovljena 29. novembra 1914.

v Zedinjenih Državah Severne Amerike. **Sedež: Joliet, Ill.** Inkomp. v drž. Illinois 14. maja 1913.

Naše geslo: "Vse za vero, dom in narod; vsi za enega, eden za vse." **GLAVNI ODBOR:**

Predsednik: George Stonich, 257 Lime Street, Joliet, Illinois
1. podpredsednik: Frank Tushak, 716 Raub St., Joliet, Ill.
2. podpredsednik: Kathrine Bayuk, 528 Lafayette St., Ottawa, Ill.
Tajnik: Frank J. Wedic, 301 Lime Street, Joliet, Ill.
Zapisnikar: John Nemanich, 650 N. Hickory St., Joliet, Ill.
Blagajnik: Joseph Klepac, 903 Woodruf Rd., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Mathew Kebe, 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vrh. zdravnik: Joseph A. Zalar, 351 No. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, 1748 W. 21st St., Chicago, Ill.
Joseph L. Drasler, 1318 Adams Street, North Chicago, Illinois.
Joseph Jerman, 20 W. Jackson St., Joliet, Ill.

POROTNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 39 Winchel St., Sharpburg, Pa.
Mary Kovacic, 2294 Blue Island Ave., Chicago, Ill.
John Denia, 2730 Arthington Ave., Chicago, Ill.
Predsednik Atletičnega oddelka: Emery Subar,
540 North Bluff Street, Joliet, Illinois.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Do 1. jn. 1944 je DSD izplačala svojim članom in članicam in njih dedičem raznih posmrtnih, pokojnin, bolniških podpor ter drugih izplačil denarne vrednosti do četrtilijona dolarjev.

Društvo za DSD, se lahko ustavi v vsakem mestu Zdr. držav z ne manj kot 8 člani (cami) za odrasli oddelki. Sprejme se vsak katoličan moškega ali ženskega spola v starosti od 18 do 60 let. V mladinski oddelki pa od rojstva do 16. leta.

Zavaruje se za \$250.00, \$500.00 ali \$1,000.00. Izdajajo se različni certifikati, kakor: Whole Life, Twenty Payment Life in Twenty Year Endowment. Vsak certifikat nosi denarno vrednost, katere se vsako leto viša.

Poleg smrtnine izplačuje DSD, svojim članom (cam) tudi bolniško podporo iz svoje centralne blagajne, kakor tudi za razne operacije in pokojnine.

Mesečna plačila (assessments) so urejena po American Experience tabeli.

DSD je 124.46% solventna; to potrjujejo izvedenci (actuaries). Uradni jezik je slovenski in angleški.

Rojakom in rojakinjam se DSD priporoča, da pristopijo v zjeno družbo!

Za vsa morebitna pojasnila in navodila se obrnite pisмено ali ustmeno na gl. tajnika: **FRANK J. WEDIC, 301 Lime St., Joliet, Ill.**

IZ URADA GL. TAJNIKA DSD

Bolniška podpora se je izplačala sledečim članom in članicam:

Dr. št.	Ime	Junij 1944
1.	John Udovich, pol.	\$ 12.50
	Catherine Smolich	15.00
	Matthew Rogina	25.00
	Albin Juricic	23.00
	John Zajc, pol.	17.50
	John D. Kren	20.00
6.	Anton Marincic	31.00
	Matthew Miholic	15.00
8.	Anna Marentic, pol.	15.00
13.	John Falle	35.00
	Cecilia Dillon (Childbirth)	15.00
14.	Barbara Wracker	32.25
	Peter Loncar	70.00
	Michael Frderber, pol.	17.50
	Michael Kelly	39.00
	Anna Subasich	31.00
	Skupaj	\$413.25

Izplačali za posmrtnine:

12.	Anna Culik, Cert. 5407-A	\$125.00
13.	Anton Jaksa, Cert. 5513-A	250.00
14.	Jadwiga Malek, Cert. 5825	500.00
	Skupaj	\$875.00

Za D. S. D.

FRANK J. WEDIC, gl. tajnik.

Dopisi lokalnih društev

DRUŠTVO SV. RUŽINE ST. 1 DSD

Joliet, Ill.

Kot predsednik in delegat društva sv. Družine št. 1 vabim vse glavne odbornike in vse nove izvoljene delegate in vse brate in sestre, da se gotovo vsi udeležite prihodnje seje, ki se bo vršila 23. julija ob 1:30 v navadnih prostorih, to je v Ferdinand Hall. Ta seja je zadnja pred konvencijo, zato naj pride vsak član, ki se vsaj nekoliko zanima za društvo. Sedaj je na vas članih ležeče, kaj nam boste pripravili in naročili, nato bomo delali pa mi delegati na konvenciji. Vsak dober nasvet in priporočilo od članov nam bo dobrodošlo.

Ne vem, kaj je dandanes s člani, da se tako malo zanimajo za društvo. Pri našem društvu nas je skoraj 500 članov, pa jih pride na sejo okoli 12, ravno toliko, da se more seja

vršiti. Drugi pridejo, plačajo assessment, pa Goodbye! Če katerega vprašam, zakaj ne pride na sejo, pravi, da ga ne zanima, in kar bomo storili na seji, bo tudi zanj prav, če bo za nas prav. Tako prepustijo vse delo in vso odgovornost odbornikom. Ne vem, če je to popolnoma v redu, to pa vem, da se vseeno dobro razumemo med seboj odborniki in člani in tudi napredujemo tako v članih kakor v blagajni.

Imamo več bolnikov. Nekateri so dolgo bolni, drugi pa le malo časa. Umrli nam pa še nobeden ni to leto, hvala Bogu. Imamo tudi več bratov pri vojaki, mislim da ravno 50 članov, pa — hvala Bogu — do sedaj tudi še ni nobeden padel v vojni.

Zato vidite, kako dobro je biti zavarovan v društvu sv. Družine. So bolni, pa ne umrjejo, — so pri vojaki, pa ne padejo. Da bi le ostalo tako še naprej. Kateri se niste pri tem društvu, pristopite sedaj, posebno bi prosil tiste, ki imate otroke, da bi jih vpisali v to društvo. Ravno tako, če je kje kako mesto, v katerem je več Slovanov, naj bi kateri ustano-

vil novo društvo Družbe sv. Družine. Pomagal bi njim in organizaciji, pa tudi sebi, ker so lepe nagrade za nove člane. Zato vsi na delo za Družbo sv. Družine.

Ravno tako bi prosil vse odbornike, delegate in delegatinje, da bi se kaj oglasili v listu.

Se enkrat prosim člane v Jolietu, da bi vsi prišli na prihodnjo sejo. Imeli bomo tudi pivo, da nobenemu ne bo treba žejo trpeti.

Pozdravljam vse odbornike in odbornice, delegate in delegatinje, brate in sestre. Da bi vsi prišli zdravi delat za Družbo in članstvo na prihodnjo konvencijo v Chicagu!

Joseph Buchar, preds.

DRUŠTVO SV. TEREZIJE ST. 16 DSD

Chicago, Ill.

Dveji hitro gredo in ni več daleč čas naše konvencije D. S. D. Naše društvo Sv. Terezije št. 16 ima še samo eno sejo pred konvencijo. Zato ste prošene članice, da se prihodnje seje, ki se vrši dne 24. julija, gotovo vse udeležite. Razpravljale bomo največ o pravilih, ako katera misli, da so naša pravila potrebna izboljšav, ali kakih popravkov, da jih potem lahko delegatinja predloži na konvenciji.

Znano vam je vsem, da se XII. redna konvencija DSD prične 28. avg. 1944, zato se moramo že sedaj pripraviti za sprejem glavnih uradnikov in pa delegatov.

Naša predkonvenčna kampanja je še vedno v teku, zato opozarjam članice, naj pripelje vsaka eno novo članico, ker

dolžnost nas vseh je prispevati k njenemu uspehu.

Toraj članice, ne pozabite seje in pridite polnoštevilno ter pripeljite kaj novih kandidatkinj, da lahko pokažemo, da nam je res pri sreju društvo in napredek DSD.

Za društvo št. 16

Mary Kovacic, tajnica.

DR. SV. IVANA KRSTITELA ST. 13 DSD

Chicago, Ill.

Čenjeni člani in članice: Naznanjam vam, da se naša redna mesečna seja vrši v nedeljo 23. julija ob 2. uri popoldne v navadnih prostorih. Prošeni ste vsi, da se gotovo udeležite te seje. Mislim da vam je vsem znano, da se bo letos vršila tukaj v Chicagu konvencija DSD. Začne se dne 28. avgusta. Zato bi vas prosil vse skupaj, da se malo potrudite za nove člane. To vam je vsem znano, da DSD na dobri podlagi stoji in zraven tega tudi dobite lepo nagrado, če pripeljete nove člane v našo Družbo. Zato vas prosim vse skupaj, pridite na sejo. Tam boste slišali več važnih stvari, ki jih bo treba rešiti za naprej. Vam vdani vaš tajnik

John Densa.

DR. H. M. LANCASTER Dentist

2159 West Cermak Rd.
Telefon Canal 3817
(ogel Leavitt St.)
CHICAGO, ILL.

NIZKE CENE!
Vesкупaj

OCALA \$5.50

na našo

16 dnevno POSKUŠNJO

z jamstvom, da vrnemo denar

AKO NE RABITE OČAL, NAŠ SKUŠENI ZDRAVNIK BO VAM POVEDAL.

PRIDITE K NAM DANES!

HITRO POPRAVILO

AAA EYE-GLASSES CO.
404 E. 47th Street
282 S. State Street

ZASTONJ!
znanstven pregled oči po registriranih zdravnikih.

NAZGANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti in s potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalosno vest, da je nemila smrt posegla v našo družino in nam odvzela našega predobrega očeta in nikdar pozabljenega ljubljenelega soproga

LEOPOLD ZORKO

Vdan v božjo voljo ter previden z zadnjo popotnico je mirno zatimil svoje trude oči dne 22. junija 1944, star 63 let. Rojen je bil na Vrnskem, Spodnje Štajersko, dne 25. oktobra 1880.

Po opravljeni pogrebnih sv. maši v cerkvi Sv. Cirila in Metodoma ga položili k večnemu počitku dne 26. junija.

Najlepša hvala Rev. Father Koren za opravljene pogrebne obrede in za obiske na domu.

Iskrena zahvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj njegove duše, in vsem, ki so darovali krasne vence cvetic. Ni nam mogoče imenovati vseh, kar jih je preveč.

Prisrčna zahvala vsem, ki so ga obiskovali v njegovi bolnici, in vsem, ki so ga prišli krogiti, ko je ležal na mrtvaškem odru.

Iskreno se zahvalimo vsem pogrebem, in sledečim družtvom: Dr. Sv. Janesa Krst. št. 82 ABZ, dr. Bratje Zaveze št. 4 JPZS, dr. Illirijska.

Končna zahvala naj velja tudi vsem, ki ste dali svoje avtomobile na raspolago.

Tebi pa, ljubljeni soprogi in oče, bodi lahka ameriška gruda, počivaj v miru božjem.

Zalujoči ostali:

FRANCES ZORKO, soproga; ANNA, omožena PAVLIC, in MARY, omožena FOX, hčeri; LEOPOLD (sedaj na Južnem Pacifiku s "Seabees"), sin.

Shesboyan, Wis., 21. julija 1944.

NAZGANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je previden s sv. zakramenti za vedno zapustil ter se preselil v večnost naš dobri soprogi in oče

Anton Gregorich

ki je izdihnil svojo blago dušo na svojem domu dne 26. junija. Več let je bolehal, zadnje leto in pol pa je čisto oslabel in je bil primoran stalno ostati v bolniški postelji.

Rojen je bil 19. decembra 1867 v Ambrusu na Dolenjskem. V Ameriko je prišel leta 1887. Bil je eden prvih pionirjev slovenske naselbine pri Sv. Štefanu v Chicagu in kot tak eden začetnikov naših prvih podpornih društev in bratskih podpornih organizacij kakor tudi eden ustanovnikov fare sv. Štefana. Pri društvi in pri cerkvi je bil vedno zelo delaven in požrtvovalen, dokler ga niso naračajoča leta in vedno hujska bolezen odtegnili iz javnega delovanja.

Kako so ga rojaki upoštevali, spoštovali in ljubili, se je lepo pokazalo, ko je ležal na mrtvaškem odru in na dan pogreba. Cvetlice, številne sv. maše in velika udeležba pri pogrebnih sv. maši, vse to zgovorno priča, da je izguba pokojnega zadela v srce ne samo njegovo družino in ožje prijatelje, temveč celo žentštetfansko naselbino, ki ji je bil pokojni v marsikaterem oziru tudi oče.

Vse to izkazano priznanje pa nalaga na nas, ki nas je zapustil doma, veliko odgovornost, veliko dolžnost, ki ne vemo, kako jo bomo izpolnili. Najlepše besede zahvale ne morejo izraziti hvaležnosti, ki jo čutimo do vseh, ki so se v teh prestanih urah žalosti spomnili pokojnega in njegovih preostalih na en ali drug način. To je srčni dolg, ki ga ni mogoče poplačati. Ljubega Boga prosimo, naj obilno blagoslovi pred vsem vse tiste naše sosedje in družinske prijatelje, ki so obiskovali pokojnega na domu, ko je bil hudo bolan ter pomagali tudi pri postrežbi, ko si zadnje čase ni mogel sploh nič sam pomagati. Vsem tem zlatim srcem nihče drug ne more povrniti kar so storili za pokojnega, kakor Bog sam.

Nadalje nam primanjkuje besed, da bi se mogli primerno zahvaliti našim častitim gospodom duhovnikom pri Sv. Štefanu, za vso duhovno tolažbo, ki so jo nudili pokojnemu med boleznijo in ob smrti uri.

Članom društva navj. Imena, sv. Štefana št. 1 KSKJ in Katoliških borštinarjev št. 690 in društva sv. Mohorja iskrena zahvala za njihovo skupno molitev ob rakvi pokojnega v pogrebnih kapeli.

Krasne cvetlice, ki ste jih premnogi poklonili, in duhovno cvetje, to je sv. maše, ki ste jih tako velikodušno paklonili in ki bodo zares najlepši venček spomina pokojnega in najizdatnejša in najlepša prošnja pred tronom Najvišjega, ki je za zemljane sploh mogoča, so tudi nam preostanim v veliko duhovno tolažbo, primerno zahvaliti se pa vsem ljubljanim sorodnikom, prijateljem in znanim za te usluge ne moremo. Bog vam bogato povrni vsem!

Našim vrlim cerkvenim pevcem in pevkam kakor tudi zboru šolskih deklic in dečkov, letošnjih graduantov iz šole sv. Štefana, ki so vsi tako lepo prepevali pri pogrebnih sv. maši, bo tudi ostal v naših srcih zapisan trajen spomin hvaležnosti. Spet se je izkazalo, da kar človek seje, to žanje. Pokojni je vedno po svojih skrajnih močeh podpiral vse delo za napredek fare, in videlo se je, da so vsi želeli storiti zanj in za njegov spomin vse kar so največ mogli. Kako naj se vsem primerno zahvalimo? Naj vas vse Bog blagoslovi.

Vsi, ki so se udeležili pogrebne sv. maše, vsi, ki so šli na pokopališče, premnogi s svojimi avtomobili, naj bodo od srca zahvaljeni. Tudi slovenskemu pogrebniku Mr. Louis Žefranu, ki je ves pogreb tako lepo uredil in vodil, kakor tudi vrlim možem pogrebem bodi naša najprisrčnejša zahvala.

Se enkrat se zahvaljujem vsem. Vaših imen nismo navedli iz strahu, da bi katerega izpustili in s tem užalili, zapisana pa so v naših hvaležnih srcih in, upamo, da so zapisana tudi v Večni knjigi. Naše besede zahvale, pa naj bi bile še tako izbrane, se vam ne morejo nikdar zadostno oddolžiti. Nebeški Oče naj vas vse blagoslovi za vsa izkazana dejanja naklonjenosti pokojnemu v bolnici in ob smrti in v uteho nam preostalom.

Z Bogom, naš predragi soprogi in oče!

Nad zvezdami
Že blaga duša biva,
Ko v grob tvoj žalost
Bridke solze zliva;
Nikjer tolažbe srcu ni.

Le križ nam sveti govori,
Da zopet vidimo se
Nad zvezdami,
Da vidimo v raju večnem se,
Nad zvezdami!

Zalujoči ostali:

MARY GREGORICH, žena;
JOSEPH, ANTHONY, JOHN, EMIL in LOUIS (pri vojaki, sedaj v Evropi), sinovi;
VERA in ROSE, hčeri.

Chicago, Ill., 21. julija 1944.

Preizkušena ljubezen

Roman. — Iz francoščine prevedla K. N.

"Vidiš, mama, vse to moraš pojasniti očetu. Očita mi, da nisem prav storila, ker sem vam tako dolgo zamolčevala to zadevo. In vendar je sam kriv, da nisem prej prišla z vesedo na dan, kajti bala sem se predvsem njegove jeze... Toda ti, mamica, si pravična in dobra. Povej mi: ali sem res kriva, če sem si odkupila življenje za takšno ceno? Ali bi ti bilo ljubše, če bi bila danes mrtva, ali pa še bolj ponižana in onečašena kakor zdaj?"

"Ne! Ne! je vzkliknila gospa Le Cadreronova in se zgrozila ob tej misli.

Objela je Orana in jo ljubeče privila nase:

"Bogu bodi hvala, da si spet pri meni," je nežno dejala. "Moja sladka, mala hčerka! Kako strašne dni si morala preživeti v tisti nesrečni deželi! Toda človek, ki te je rešil, mi je ljub, najsi bo kdor koli že. Hvaležna mu bom za to žrtev vse svoje življenje."

"Predvsem morava pridobiti očeta," je dejala Orana, ki jo je to najbolj skrbelo. "Očca je tako zelo proti meni in moji španski poroki, da ne vem, kako ga bova pogovorili."

"Nikar se ne muči, ljubica," je pomirljivo dejala mati. "Oče te ima zelo rad, zato ne bo težko pogovoriti ga. Če bi sam doživel to, kar si doživela ti, bi drugače govoril, kakor govori zdaj. Res je, da možki laže in rajši kljubujejo udarcem usode kakor me, šibke ženske, toda to še ni opravičilo, da je grobo ravnal s teboj. Njegove besede so bile pod vplivom jeze, zato jih pozabi. Ali nisi videla ob svoji vrnitvi iz Španije, kako se te je razveselil in kako je hrepenel po tebi? Vsakokrat, kadar je vzel v roko časopis, se je stresel ob misli, da bi med imeni pogrešanih bral tudi tvoje ime..."

"Oh," je zamišljeno dejala Orana, "vem, da oče ne bo dolgo jeze name kahal. Skrbi me nekaj drugega: kako bomo uredili s to mojo poroko?"

Mati jo je začudeno pogledala:

"Kaj pa oče namerava?"

"Rad bi, da bi jo razveljavili... da bi se pozneje poročila z Andrejem."

"In ti, ljubica?"

"Jaz osebno ne želim ničesar posebnega. Meni se zdi ta poroka vprašanje časti. Poročena sem, in samo moj mož ima pravico, da me odveže moje zaobljube. Razumi me prav, mati. Nekakšen svet dolg je, ki mu ga dolgujem, in ki mu ga moram plačevati s svojim telesom."

"Čisto tvojega mnenja sem, Orana. Dolžnost te veže. A kaj, če se bo tvoj oče spoznal s tem človekom in bo dosegel tvojo ločitev brez prepira, mirno, prijateljsko? Ali boš tudi tedaj odklonila?"

Zdelo se je, kakor da Orana ne bi bila na to še nikoli pomislila. Njen že tako blede obrazec je še bolj pobledel.

"Želim, da nihče od nas ne bi sprožil tega problema, kajti potlej bi bilo videti, kakor da to ločitev zahtevamo od njega... Sicer pa zame ločitev zakona tako ne pride v poštev. Mojo poroko je blagoslovil duhovnik in kot krščanska žena tega blagoslova ne smem in ne morem zatajiti."

"Morebiti," je zamišljeno dejala gospa Le Cadreronova, "bi bilo bolje, če bi rekla očetu, da tega mladega letalca ljubiš. Tedaj se vendar ne bi mogel tako upirati tvojemu zakonu."

Orana je začudeno pogledala svojo mater.

"Saj vendar veš, da ne ljubim Morena," je dejala počasi. "Ali ti nisem že koj v začetku razložila, da sem se poročila z njim samo v stiski in da gledam zdaj na ta zakon samo s stališča časti in dolžnosti?"

"Res, to si mi dejala," je odgovorila gospa. "Vendar pa veš, da sem navdušena za romantiko. In na koncu koncev se mi ne zdi tako nemogoče, da bi žena ljubila svojega moža, posebno če ji je rešil življenje."

Orana je začudeno pogledala svojo mater. Ni mogla dognati, ali govori resnico, ali se samo šali. Kako si le more misliti, da bi ona tega Morena ljubila. Res je, ni bilo napak poslušati njegove nežnosti, tudi njegovo ljubkovanje je bilo prijetno, dokler... dokler ni prekoračil meje dostojnosti... Mlada žena je zardela do ušes, če se je samo spomnila na tisto noč.

"Morda bi bilo to naravno, toda žal svojega moža ne ljubim," je nekoliko kislo rekla svoji materi.

"Ne govoriva več o tem," je odgovorila gospa Le Cadreronova. "Menila sem pač, da bi bila pri tvojem očetu ljubezen primernejše opravičilo za tvoje dejanje. Sicer je pa zdaj že tako prepozno. Orana, prav si storila, da si mi vse zaupala. Lahko se zaneses name, skušala te bom kar najbolje izrezati pri očetu."

"Res ne razumem, zakaj naj bi ljubezen kar na lepem odstranila vse ovire," je zamrmrala Orana nejevoljno, kajti poslednje materine besede je kar preslišala. "Kako si le moreš misliti, da bi mogla ljubiti možkega, ki sem ga poznala komaj nekaj ur?"

"Prav res," je smehljaje se dejala gospa Le Cadreronova. "To bi bila pač ljubezen na prvi pogled."

"Kako si vendar mogla kaj takšnega misliti?" je vztrajala Orana pri svojem prvem vprašanju.

"Nikar več ne misliva na to," jo je mirila gospa Le Cadreronova. "Govorila sem kar tako, tjavdan, ne vedoč, da te bom s svojimi besedami užalila."

"Saj me nisi užalila, mama, toda ne maram, da misliš o meni stvari, ki jih v resnici ni," je skoraj zaihnela mlada žena.

"Daj, daj, ljuba moja," je pomirjujoče dejala mati, čudeč se hčerkin razdražljivosti. "Takšna neznatna opazka vendar ne more zbuditi tolikšnega razburjenja." Morda so pa to leto Oranini živci tako oslabei, da ne prenese več kritike in resne besede.

"Zmotila sem se, Orana. Pozabiva ta nespoznanje. Srečna sem, da te imam pri sebi, hčerka ljuba. Možno je pa, da je ta letalec — če sploh še živi — pozabil na neznan Francozinjo, ki je bila eno samo noč njegova žena..."

Orana se je zganila, kakor da bi jo bil gad pičil.

"Saj živi," je živahno odgovorila. "To so mi zatrjevali na poslaništvu in tamkaj se gotovo niso zmotili."

"Na srečo se ni ta Moreno nič več zanimal zate, odkar si odpotovala iz Španije; znamenje, da te je že davno pozabil."

Zdelo se je, da te besede Orani Bog ve iz kakšnega vzroka niso bile posebno všeč.

"Hm. Morda bi bilo to možno... Sicer pa... Ali more pošten možki tako hitro pozabiti, da je poročen?"

"O, to ni nemogoče Sicer dejansko ne pozabi, da ima ženo, toda nikoli se ne spomni nanjo. Za nas so posledice iste..."

"Prav res." Orana se ni mogla spomniti ničesar primernejšega za odgovor, čeprav ji srce ni dalo miru, da ne bi kaj tehtnejšega odgovorila na te materine besede.

Na lepem se je spomnila pripovedovanja Morenovega prijatelja Perrera o neki Karmenciti. Val nekakšnega novega čustva, bližjega samoljubju kakor ljubosumnosti, ji je zalil srce.

"Zdi se mi," je nenavadno suho dejala, "da je v zasebnem življenju moj mož precej premožen. Razen tega sem celo v tistem kratkem času najinega zakona izvedela, da se rad zanima za lepe ženske. Ne bi bilo nemogoče, da tudi zdaj živi podobno življenje in da mu je spomin na francosko ženo-enodnevnicu že čisto zbledel."

"Vidiš, nekaj takšnega sem si tudi jaz mislila," je krotko dejala gospa Le Cadreronova. "Meni je to še bolj všeč, bom vsaj svojo hčerko še dolgo imela pri sebi."

(Dalje prih.)

YOUR FLORIST WILL APPRECIATE IT

Chicago's summer is favorable for growing flowers and thus the regular selections at this time of the year are available. Asters and gladioli are the favorite flowers now, with roses and orchids, as well as gardenias for corsages and brides' bouquets.

However, the quantities are considerably below normal, and it is always advisable to give your florist sufficient time when you are ordering flowers for whatever purpose. In that way you will get a better selection and satisfactory service.

FANTOVSKI PRETEP

London. — Od zadnje sobote naprej ameriškim četam ni več dovoljeno priti v Bristol; tisti večer se je namreč tam steplo 200 belih in črnih ameriških vojakov. Trije črni in štiri beli so morali v bolnišnico, eden, črni pa je bil ranjen do smrti. Bela in črna vojaška policija je fante končno pomirila, štiri pa aretirala.

DR. WM. M. TULLY

DR. W. J. FOSS

ZOBOZDRAVNIKA

Cene znižane za nizke dohodke
Od 10. A. M. do 8. P. M.
4740 S. Ashland Ave., Chicago
Telefon: Yards 2148

HASTEN VICTORY

VOJNA JE DALA NAŠO TOVARNO

V NAJHITREJŠO PRODUKCIJO

Potrebujemo

ročne delavce in prevajalce, pomagače v prejemnem oddelku in odpadilatelje. Pomočnike pri strojih in pri topljenju kovine ter tovarniške delavce. Izkušnost ni potrebna.

Dnevno, nočno delo.

Dobro delavno stanje.

Dobra hrana po zmerni ceni.

Med 8. A. M. in 6 P. M.

DANLY MACHINE

SPECIALTIES, INC.

2100 So. 52nd Avenue, Cicero, Ill.

Vzemite Douglas Park "L" ali West Town BUS ali pešično do tovarne.

IŠCEMO JANITORJA

starega do 50 let, mora znati brati angleško in biti samski. Dobro mesto za pravega človeka za celo življenje. Zglasite se na 1332 So. Central Park Ave., Chicago, 1st floor zadaj, pri gospodinji. 4x

POSLUŠAJTE

jugoslovanski radio program, ki se oddaja vsako nedeljo od 9. do 10. ure zjutraj preko radio postaje WGES v Chicagi. —

DRUŠTVO SV. VIDA

štej. 25, KSKJ.
CLEVELAND, OHIO

Odbor za leto 1944:

Predsednik: Anton Strnisa;

Tajnik: Jos. J. Nemanich,

1145 East 74th Street

Blagajnik: Louis Krajc.

Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Asemenst se prične pobirati ob 1:00. Na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu.

V društvo se sprejemajo katoličani od 16. do 60. leta v odrasli doletki; v mladinski oddelci pa od rojstva do 16. leta.

Pristopite k DR. SV. JOZEFA,

štej. 53, K. S. K. J.

V WAUKEGAN, ILL.

Na razpolago imate razne vrste zavarovalnine. — Člani se sprejemajo od 18. do 55. leta.

FRANK JERINA, predsednik.
JOSEPH ZORČ, tajnik.
1045 Wadsworth Ave.
No. Chicago, Ill.

ANTON BESPALC, SR., blag.

Najboljše Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podporna organizacija.

v Ameriki... Posluje že 51. leto.

Članstvo: 39,150 Premoženje: \$5,500,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 128.43%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadosolventni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporna organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnini in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD V LASTNEM POSLOPJU

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

PRVI SLOVENSKE POGREBNI ZAVOD V CHICAGI

LOUIS J. ZEFRAK

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN.

Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in šenitovanje. — Mrtvalniška kapela na razpolago brezplačno. — CENE ZMERNE.

Kardinal H. Pellegrinetti:

SV. CIRIL IN METOD

Poglejmo še njuno katehezo o Kristusu v njegovi Cerкви.

Večkrat in pri mnogih pisateljih vzhodnih, tako imenovanih pravoslavnih cerkva, srečujemo trditve, da sta bila sv. Ciril in Metod pristaša tako imenovanih "narodnih" cerkva, da sta namreč hotela ne le narodno hierarhijo, ampak neodvisnost od Rima, cerkveno samostojnost (avtokefalnost.)

To pojmovanje nima nobene opore v zgodovinskih virih in ves način delovanja svetih bratov mu odločno nasprotuje. V Moravsko sta šla na prošnjo slovanskega kneza, po naročilu bizantinskega cesarja, brez nasprotovanja cerkvene oblasti. Bila sta navadna misionarja, ko pa je bilo treba v pokrajini urediti cerkveno upravo, sta prišla v Rim. Vsi viri soglasno dokazujejo, s kakšnim spoštovanjem sta se klanjala rimski Cerкви, s kakim zaupanjem in s kako širokim srcem je sprejel papež, rimska duhovščina in ljudstvo.

Občudovanje, s katerim govori papežev knjižničar Anastazij o Cirilu, bi bilo nerazumljivo, če bi bil v njegovem mišljenju količkaj sumil razkolne misli ali prizadevanje za neodvisnost od Rima; saj je Fotij takrat že nastopil proti Rimu in Anastazij je bil navzoč pri IV. carigraskem cerkvenem zboru (869), kjer je bil Fotij obsojen.

Sveta brata sta vedela, da njuno apostolsko polje v Moravski in Panoniji spada k zahodnemu patriarhatu; nikoli nista niti najmanj skušala tajiti ali omejevati rimske pravice. Bili so pač prepričani o cerkvenih pravicah, pa ne od papeževe strani, marveč s salzburškim, frisiškim in pasavskim škofom, ki so v imenu zveze prej v Moravski in Panoniji izvrševanih pravic izpodbijali Metodovo nadškofovsko oblast, ki jo je Metod prejel naravno in izključno od papeža. In ugovarjal je papež sam, ne proti Metodu, marveč nemškemu škofom, Metodovim nasprotnikom. Strašne so besede J a n e z a VIII. frisiškemu škofu Anoenu v pismu leta 873: "Tvoja predrznost in oblastnost presega ne le oblake, ampak samo nebo. Prisvojil si si namreč pravice rimskega apostolskega prestola in si se drznil, kakor da bi bil patriarh, soditi nadškofa; in kar je še hujše, si bolj tiransko kakor cerkvenopravno ravnal s tvojim bratom Metodom, nadškofom in apostolskim legatom."

Sv. Metod je vse kaj drugega, kakor pa so ga hoteli krivično predstavljati nasprotniki Rima.

Res sta slovansko hierarhijo želela ne le sveta brata, ampak to željo je pospeševal tudi papež. Če ne bi bili žalostni dogodki vsega tega rabili; bi bil Metod organiziral slovansko hierarhijo, kot kvas za obširnejšo cerkveno organizacijo, ki so jo zahodni Slovani dobili šele veliko pozneje. Metod je v ta namen že imel prvga podrejenega škofa (sufragana) in bil od papeža Janeza VIII. že pozvan, da predloži še drugega, da bi potem mogel posvetiti še druge škofo, kadar bi bila priložnost za ustanovitev novih škofij.

Gotovo so slovanski knezi, bizantinsko cesarstvo in nemški škofje imeli tudi politične namene, sv. Ciril in Metod pa sta si samo prizadevala, da bi Slovonom prinesla Kristusa in jih v ta namen rešila tistih vplivov, ki so tedaj zalili njihovo narodno čustvo, jim odtujevali evangelij, ki so ga kot

orodje tujega gospodstva oznanjali mogočni, oboroženi in oblastni tujci.

A slovanske knjige, ki jih je papež posvetil na oltarju svetle Marije pri jaslicah, a sv. Ciril, pokopan v rimski cerkvi poleg svetih ostankov rimskega papeža, ki jih je on po dolgem popotovanju prinesel z Vzhoda v Rim, a sv. Metod posvečen in kot apostolski legat pooblaščen od dveh papežev, a svetniško češčenje izkazano Cirilu v Rimu takoj po smrti, vse to še danes glasno kliče, da je Kristus, kakršnega sta sveta brata oznanjala Slovonom, tisti pravi Kristus, ki hoče eno samo Cerkev, objemajočo Vzhod in Zahod, Rim in Carigrad, Latince, Slovane in Bizantince, v edinstvi s apostolikom, to je z rimskim papežem, naslednikom sv. Petra.

Če je bil kdaj trenutek, ko je bila edinstvo vesoljne Cerkve v Kristusu ožarjena s popolnim in čistim sijajem, je bil to prav tisti trenutek, ko sta sv. Ciril in Metod imela slovesen vhod v Rim. Prišla sta iz Carigrada z blagoslovom vzhodnega cesarja in patriarha, nesla relikvijo papeža skoraj neposrednega naslednika sv. Petra, ki se je z daljnega Krima vračal v Rim, spremljana od skupine slovanskih učencev, ki so nesli s seboj prve svete knjige v njih jeziku, da bi jih papež blagoslovil, v slovesnem sprejedu sprejeta od papeža, duhovščine in rimskega ljudstva, ki ju je pozdravljalo s ploskanjem in spoštovanjem: stik treh narodnih svetov, kjer so v nebo kipeči oblaki kadila, plamenčki sveč in vzklili ljudstva dajali bleščeč pečat edinstvi src in vesoljnosti svete Cerkve v Kristusu in v papežu, kot nepremagljivo upanje za vrnitev vse črede pod edinega pastirja.

Obiščite častljivo baziliko sv. Klementa! V zgornji cerkvi boste našli kapelo sv. Cirila in Metoda z oltarno sliko, ki predstavlja sv. Cirila in Metoda ter pred njima klečečega papeža Leona XIII., ki ju je v svoji okrožnici "Grande munus" (1880) slavil in pokazal kot vzornika svetosti in zavetnika cerkvene edinstvi. Stopite dol v spodnjo cerkev. Pri že omenjeni nagrobni sliki, ki predstavlja filozofa, učenjaka in apostola Cirila poleg brata Metoda, boste našli dva spomina v počeščenju nedavnega jubileja velikega apostola (1100-letnica Cirilovega rojstva): en spomin so prinesli Hrvati, drugega pa Bolgari, eni katoličani, drugi pa žal ločeni bratje, a zedinjeni v češčenju tistih svetih apostolov, ki nista ločila Vzhoda od Zahoda, Carigrada od Rima in ki kot simbol edinstvi svete Cerkve, zveze s Petrovim naslednikom, v nebesih prosita za obnovljeno in dokončano zedinjenje vseh v svetu in enem kraljevstvu Kristusovem.

KONEC.

DR. JOHN J. SMETANA
Pregleduje oči in predpisuje očala. — 23 let izkušnje
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.

Vi radi berete vesti iz drugih naselbin; drugi radi berno novice iz vaše naselbine. Poročajte novice in dogodke v "Am. Slovincu".